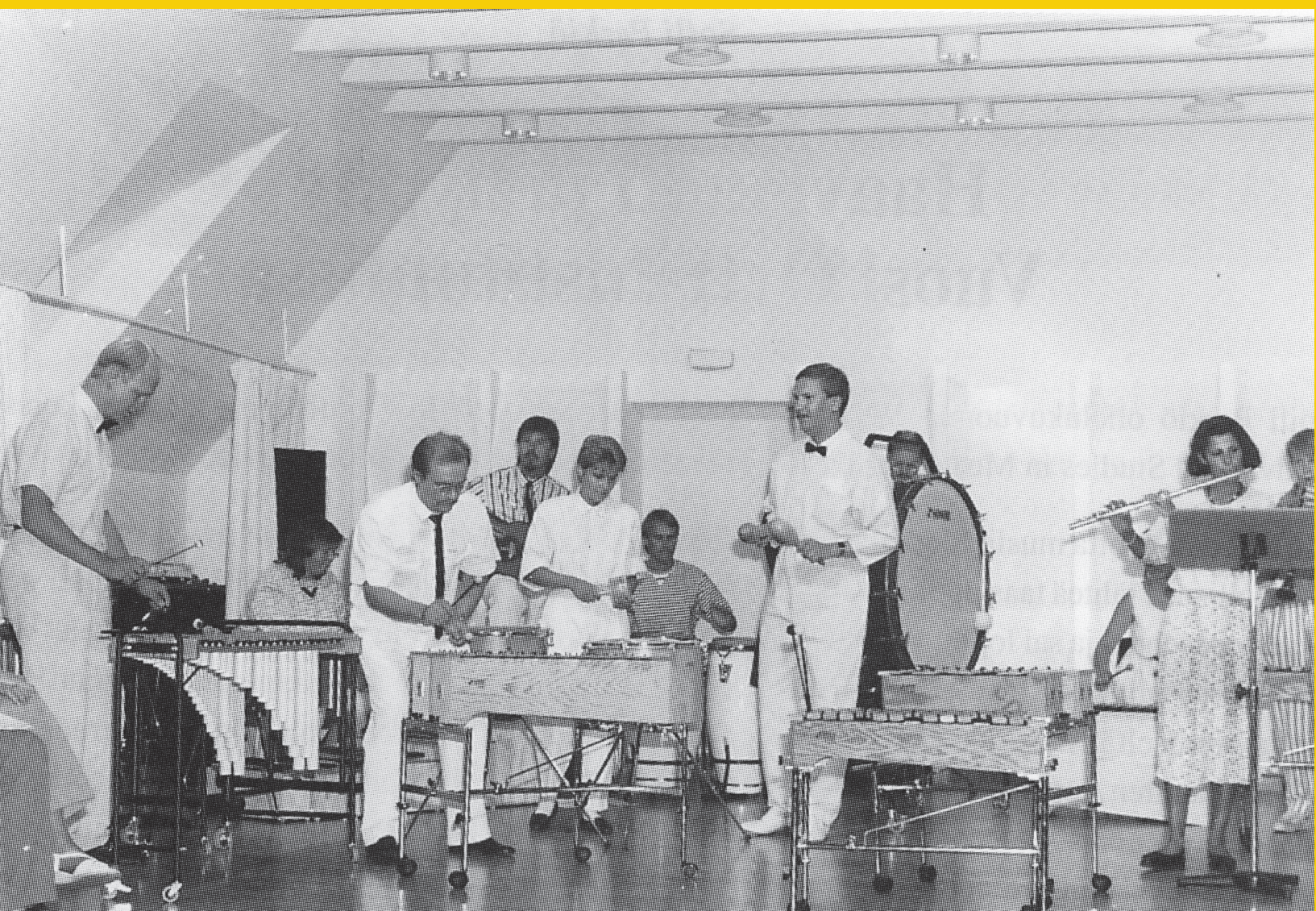

JaSeSoi
ry

JOURNAL

2/2015

JaSeSoi ry
- 30 vuotta elämäniloa!

JaSeSoi ry JOURNAL

Sisältö 2/2015

s.5

s.16

s.19

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan kynästä
- 5 Lähikuvassa Elisa Seppänen
- 9 Ovet auki ja musisoimaan
- 13 MUSISOI ry - vapaan musiikkikasvatuksen tukiyhdistys
- 16 Albumi JaSeSoi ry 30v
- 19 Samban sykettä sikiölle
- 22 Pilottina piirissä
- 24 Oivalluksia ja tunteikkaita hetkiä Loppiksessa
- 26 Oppimisen riemua, ideoita ja ajatusten vaihtoa MTMT-kurssilla
- 29 An American in Finland
- 31 Terveisiä Salzburgin kesäkurssilta!
- 33 Ollaanko tuttuja jo?
- 34 Greetings from Iceland!
- 35 Sibelius 150-juhlavuosi Lahtelaisittain
- 40 Rytmis 2016
- 41 Rytmis 2016 -kouluttajat
- 43 JaSeSoi ry

JULKAISIJA
JaSeSoi-musiikkikasvatusyhdistys ry
Orff-Schulwerk Association of Finland

PÄÄTOIMITTAJA
Kirsi Hyypä

TOIMITUS
Kirsi Hyypä, Pekka Evijärvi, Tiina Keisanen,
Laura Tarvonen ja Laura Vainio

ULKOASU
Minna Silvennoinen

VALOKUVAT
JaSeSoi ry

ISSN
1238-9242

PAINO
Kirje- ja lomakepaino, Järvenpää

Pääkirjoitus

KIRSI HYYPPÄ

JaSeSoi ry juhlii 30-vuotistaivaltaan!

JASESOI RY on tarjonnut jäsenilleen oppimisen ja musisoimisen iloa, kohtaamisia ja ystävyyttä, oivalluksia ja opettamisen paloa jo 30 vuoden ajan. Se on ollut tärkeä vaikuttaja suomalaisessa musiikkikasvatuksessa ja yhteistyö ulkomaiden kouluttajien ja yhdistysten kanssa on aktiivista. Tämän pedagogisen taikapiirin alle toivoisi mahdollisimman monen musiikkikasvattajan tiensä löytävän.

Journal-lehden juhlapainos sisältää muisteluja yhdistyksen historian alkutaipaleelta aina tämän päivän kurssikuulumisiin ja tulevaisuudennäkymiin sekä tarjoaa kiehtovan katsauksen Orff-pedagogiikan leviämisestä suomalaisen musiikkikasvatuksen kentällä.

Tiina Keisasen haastattelussa Harri Setälä, Soili Perkiö, Terhi Oksanen ja Markku Kaikkonen kertovat ajatuksiaan JaSeSoin merkityksestä ja vaikutuksista suomalaisessa musiikkikasvatuksessa artikkelissa Ovet auki ja musisoimaan. Jukka Siukonen puolestaan muistelee seitsemää pioneerivuotta artikkelissa MUSISOI ry - vapaan musiikkikasvatuksen tukiyhdistys. Laura Vainion ja Tiina Keisasen kirjoittamassa Lähikuvassa -sarjassa esittelyvuorossa on tuikkivasilmäinen ja intohimoinen musiikkipedagogi Elisa Seppänen.

Loppuunmyydyt kurssit ja innostuneet kurssilaiset ovat paras kiitos kurssin järjestäjille. Näitä kurssikuulumisia on ilo saada lukea myös tässä lehdessä.

Toukokuussa odottavien vanhempien musiikillinen iltapäivä kokosi Soili Perkiön studiolla Nurmijärvelle lähes kolmekymmentä odottavaa vanhempaa. Tästä Soili Perkiön ja Elisa Seppäsen urauurtavasta kurssista sikiöaikaisen

musiikkikasvatuksen hyväksi kertoo Hanna-Leena Tammi-ruusu jutussaan Samban sykettä sikiölle.

Jessika Lampi ja Antti Manninen tuovat musiikkiterveiset Orff-kursseilta Orivedeltä jutussaan Pilottina piirissä. Kaikkien aikojen suurimman Loppiksen tunteikkaista ja oivaltavista hetkistä kertovat puolestaan Hanna-Leena Tammi-ruusu ja Juuli Kammonen.

Musiikinopettajan työn haasteita ja mahdollisuuksia uuden OPS:n näkökulmasta pureskeltiin Mitä tehdä musatunnilla -kurssilla, jonka suosio yllätti järjestäjät ja kurssi järjestettiin uudelleen heti elokuussa. Laura Vainio kokosi kurssilaisten ajatuksia ja Pietu Halonen valottaa mistä idea kurssista sai alkunsa.

JaSeSoi ry jakaa joka vuosi AOSA:n konferenssin yhteydessä Wild Cardin, jonka tämän vuotinen saaja yhdysvaltalainen musiikinopettaja Kristine Mertens kertoo kokemuksestaan Maailmankylästä jutussaan An American in Finland. Anni Lipsanen puolestaan tuo terveiset Salzburgista. Hän osallistui neljän muun suomalaisen kanssa Salzburgin kesäkurssille ja kokosi viikon kokemuksia yhteen.

Sibeliuksen 150-juhlavuoden kunniaksi on eri puolella Suomea rakennettu hienoja kokonaisuuksia. Laura Tarvonen esittelee Lahdessa tehtyjä yhteistyöprojekteja Sinfonia Lahden kanssa.

Marraskuussa JaSeSoi ry juhlii 30-vuotisjuhliiaan Keravalla, jonne olette lämpimästi tervetulleita. Nähdään siis juhlien merkeissä!

Puheenjohtajan kynästä

JUUSO KAUPPINEN

Voiko musiikkikasvatusyhdistyksellä olla yhteiskunnallista merkitystä?

MUSISOI-JASESOI JUHLII. Se on kolmekymmenvuotisen toimintansa aikana vaikuttanut suomalaiseen musiikkikasvatukseen monella tavalla. Kursseilla on ollut tuhansia ja taas tuhansia kurssilaisia. Orff-Schulwerkin kasvatusfilosofia on pikku hiljaa levinnyt musiikkipedagogiaan kouluissa, päiväkodeissa ja musiikkioppilaitoksissa. Toiminnan voimavarat ja samoin toimintaympäristö ovat olleet yhdistyksen alkuaikoina hyvin erilainen kuin nyt. Suomi on osa globaalia maailmaa.

Tätä kirjoittaessa Eurooppaan saapuu yhä enemmän sotaa ja muuta kurjuutta pakenevia ihmisiä. Pakolaisuus suurimpana osana maahanmuuttoa vaikuttaa tulleen pysyväksi osaksi myös suomalaista yhteiskuntaa. Vastaanottokeskuksia perustetaan lisää ja muista kulttuureista saapuvia ihmisiä tulee näkymään entistä enemmän suomalaisten arjessa.

Pakolaisten määrän lisääntyminen on herättänyt vastustusta myös Suomessa. Vastaanottokeskusten tuloa on vastustettu monilla paikkakunnilla eri tavoin. Vastareaktion monet poliitikot, julkisuuden henkilöt, ja kirkon ja valtion johtohenkilöt ovat vedonneet suvaitsevaisuuden ja lähimmäisten auttamisen puolesta. Myös monet tavalliset ihmiset ovat tarjonneet apuaan ja jopa ottaneet koteihinsa pakolaisia asumaan.

Rasismin syyt ovat tietämättömyys vieraista kulttuureista ja pelko todellisten tai kuviteltujen ongelmien takia. Kulttuurit siis kohtaavat – miten helpottaa sitä? Pakolaisina saapuvat ihmiset ovat usein järkyttyneitä, traumatisoituneita ja sekä kotimaansa että pakomatkan kauhujen lamaannuttamia.

Miten lievittää vastaanottokeskuksessa majoilevien hätää ja puutetta? Yksilöinä voimme toimia vaikka jollain Suomen Punaisen Ristin ehdottamalla tavalla: ilmoittautumalla vapaaehtoiseksi avustus- tai tukihenkilöksi, lahjoittamalla rahaa tai vaikka vaatteita, tai auttamalla ihmisiä pakolaisten lähtömaissa. Emme voi vain seurata vierestä ihmisten kärsimystä.

Eri kulttuurien tarinat, lorut, laulut, leikit, soittimet ja tanssit ovat olennainen osa Orff-pedagogiaa. JaSeSoin kursseilla opitaan paljon muiden kansojen musiikkiperinteestä, ja tämän ohjelmiston avulla suomalaislapset ja nuoret voivat oppia helpommin kohtaamaan näistä kulttuureista tulevia ihmisiä. Lapset ja nuoret ovat avoimia kaikelle ja ovat luonnollisen kiinnostuneita oppimaan uutta. Musiikkikasvatus on erinomainen keino opettaa heitä tuntemaan vieraita kulttuureja. Tunnettu ei enää ole niin pelottavaa.

Kuulostaako tutulta? Orff-Schulwerkin peruspilarit: pedagogiikka, taiteellisuus ja humanisuus.

Musiikkikasvatuksen keinoin voidaan yhteiskunnan asenneilmapiiriä muuttaa myönteisemmäksi kulttuurien kohtaamiselle ja siten hädänalaisten auttamiseksi.

Lapset toivottamassa syyrialaisia pakolaislapsia tervetulleeksi Suomeen syyrialaista lastenlaulua laulamalla: Voisiko tuo visio tulla todeksi?

Musiikkikasvatuksen keinoin rasismia vastaan!

Lähikuvassa Elisa Seppänen

TIINA KEISANEN JA LAURA VAINIO

Moni meistä on varmaan tavannut kursseilla tuikkivasilmäisen ja intohimoisen musiikkikasvattajan ja ehkä ollut hänen vetämällä oppitunnilla. Elisa Seppänen on nuoresta iästään huolimatta ehtinyt jo paljon musiikkipedagogina. Hän on ensimmäinen suomalainen, joka on suorittanut JaSeSoin ry:n musiikkipedagogisen koulutusohjelman lisäksi myös amerikkalaiset Orff-tasokurssit ja Salzburgin Orff-instituutin vuoden kestävä Special-kurssin.

ELISA ON JUURI kotiutunut Salzburgista, kun saavumme haastattelemaan häntä Roihuvuoreen. Hän on opiskellut lukuvuoden ajan Orff-instituutin ulkomaisille opiskelijoille tarkoitetulla Special-kurssilla. Vuosi on ollut hänelle monin tavoin ajatuksia herättävä ja erilainen. Se toi tauon työntäyteiseen elämään Suomessa, ja vuoden aikana uusi perheenjäsen ilmoitti tulostaan. Opiskelun lomassa Elisalla on ollut mahdollisuus miettiä omaa opettajuuttaan ja Orff-pedagogiikan merkitystä.

Ajatuksia herättävä vuosi

Kurssille osallistui opiskelijoita eri puolilta maailmaa ja heillä kaikilla oli oma erilainen koulutustaustansa. Jokainen oli eri vaiheessa omaa pedagogista prosessiaan. Tämä vastaa hyvin Orff-pedagogiikan ideaa kaikkia osallistavasta musisoinnista ja sen kautta toinen toiselta oppimisesta. Toisaalta se toi haasteita koulutuksen sisältöön ja antoi aihetta pedagogisiin pohdintoihin. Näihin Elisa olisi kaivannut enemmän keskustelua ja kokemusten jakamista sekä toisten opiskelijoiden että opetta-

jien kanssa.

-Minulle oli yllätys, että opettajien ja opiskelijoiden välillä oli hierarkkinen asetelma.

Myös eri kulttuurien kasvatukselliset arvot antoivat ajattelemisen aihetta. Jotkut opiskelijoista tulivat kulttuureista, johon kuuluu olennaisesti väärästä suorituksesta rankaiseminen. Tämä on kaukana Orff-pedagogiikan ajattelusta, jossa kannustetaan innostavaan ja luovaan musisointiin.

-Ymmärsin myös, miten korkealatuista pedagogista koulutusta Suomessa annetaan. Meillä on homogeeninen kulttuuri ja arvopohja, joka helpottaa koulutuksen toteuttamista. JaSeSoin musiikkipedagogian koulutusohjelma antaa hyvän pohjakoulutuksen omaavalle lastenohjaajalle tai musiikkikasvattajalle monipuolisia eväitä oman työnsä pedagogiseen kehittämiseen.

Kollegiaalisuuden voima

Asia, jota Elisa on pohtinut paljon vuoden aikana, on dialogin merkitys oppimisessa. Erityisen tärkeänä hän pitää kollegiaalista jakamista. Suomessa opettajan ja opiskelijoiden välillä

YLLÄ Kehollinen ilmaisu on Elisalle tärkeä työkalu.

Elisa hallitsee myös avainviulun soiton.
Kuvassa Tradlinnut Kaustisella
kesällä 2014.

ei ole kuilua, vaan kanssakäyminen on tasavertaista ja luonnollista. Tämä vuorovaikutus mahdollistaa molemminpuolisen oppimisen ja kokemusten vaihtamisen, joka synnyttää yhteisöllistä asiantuntijuutta. Elisan mukaan voimme hyödyntää toistemme asiantuntijuutta myös työn reflektoinnissa.

-Voisimme rohkeammin pyytää omia kollegoita seuraamaan opetustamme ja keskustelemaan siitä. Näin molemmat osapuolet rikastuisivat.

Elisa kannattaa lämpimästi ajatusta

maailmanlaajuisesta dialogista Orff-yhteisössä. Hän itse on hyvä esimerkki tästä. Elisa on ensimmäisenä suomalaisena käynyt JaSeSoin musiikkipedagogiikan koulutusohjelman kurssien lisäksi myös USA:n San Franciscon Orff-level -kurssit ja Salzburgin Orff-Instituutin Special -kurssin.

Oppimisen ihme

Elisa on pohtinut vuorovaikutuksen merkitystä myös opetustilanteissa. Haasteena on nähdä jokainen ryhmässä

oleva omana yksilönään, jolla on omat vahvuudet ja oppimisen tarpeet.

-Se on opettajan taitoa, että osaa viedä ryhmää yhdessä eteenpäin ryhmäläisten tasosta riippumatta. Opettaja on dialogissa jokaisen ryhmässä olevan kanssa, kohtaa jokaisen ja viestittää, että tunnen sinut. Näin opettaja voi rohkaista sitä, joka ei vielä osaa ja kannustaa edistyneempää yhä eteenpäin. Tällaista kohtaamista ja dialogia kaipaavat niin lapset kuin me aikuisetkin.

Menneestä vuodesta Elisan mieleen on jäänyt eräs tunti, jossa käsiteltiin erityislasten opetusta. Opettaja pyysi opiskelijoita miettimään kysymystä: ”Mikä sinussa on erityistä?” Tämä herätti Elisan ajattelemaan jokaisen ainutlaatuisuutta ja sitä, miten tärkeää on löytää oma erityislaatunsa. Omaksi erityisyydekseen Elisa luonnehtii ryhmätietoisuuden. Elisa määrittelee termin siten, että hän haluaa toimia ryhmässä niin, että kaikki ovat ”samassa ringissä”. Tällöin kaikki ryhmässä olevat ovat osa yhteistä prosessia omalla panoksellaan ja jokaisen luovuus pääsee esiin.

- Opettajan tulee olla läsnä opetuksen virrassa ja tehdä pedagogisia valintoja, jotka sopivat kullekin oppijalle. Vuorovaikutukseen kuuluu myös luottamus oppilaaseen. Luottamus synnyttää oppimisen ihmeen.

Opettajana Elisa kertoo käyvänsä jatkuvaa dialogia itsensä kanssa näistä asioista. Joku saattaa hakea kursseilta yksittäisiä kikkoja ryhmänhallintaan. Elisalle opetus ja ryhmänhallinta lähtevät kuitenkin pedagogiikasta, oppilaslähtöisyydestä ja opettajan motivoituneisuudesta.

Uutta perspektiiviä etsimässä Salzburgissa.

Salzburgin Special-kurssin lyömäsoitin-ensemble 2015; Carmen (Espanja), Bethany (Australia), Clara (Espanja) ja Elisa (Suomi).

me Suomeen tultuamme Orff-piiriin, joka kokoon-tui perjantai-aamuisin irrottelemaan.

Jyväskylästä Elisa löysi muusikkoaviopuolison ja pariskunta muutti Helsinkiin. Vuonna 2008 Elisa päätyi SyysSeSoihin Markku Kaikkosen ja Hanna-Maija Aarnion seurassa. Sen jälkeen Orff-pedagogiikka vei mennessään.

Intohimona jatkuva oppiminen

Intohimo musiikinopettamiseen ja sen jatkuvaan oppimiseen on tunnusomaista Elisalle. Orff-kursseille Elisa kertoo tulleen nuoruuden musta-valkoisella ehdottomuudella. Kasvun por-

Pikkupelimannista musiikkipedagogiksi

Elisa on sopivasti saman ikäinen kuin juhlimamme yhdistys. Elisaa voinee pitää suomalaisen musiikkikasvatuksen ”mallilapsena” ja tähtituotoksena. Vanhemmat oivalsivat musiikin merkityksen ja veivät pikku-Elisan muskariin, josta tie jatkui 7-vuotiaana konservatorion viuluopintoihin. Koulua hän kävi Hervannan musiikkiluokilla ja siirtyi sieltä Kaustisen musiikkilukioon. Kansanmusiikkia Elisa on harrastanut pienestä pitäen Leenamaijan Raukolan ohjaamassa Kangasalan Pikkupelimanneissa.

-Sain Pikkupelimanneista ensikoketuksen yhteisölliseen musisointiin, jossa on paljon yhtenevyyttä Orff-pedagogiikan kanssa.

”Minusta tulee musiikinopettaja”, päätti Elisa kolmasluokkaisena saadessaan kunnian olla lapsituomarina

Koulujen musiikinopettajien (KMO) järjestämässä lastenlaulukilpailussa. Elisalle musiikki on aina tuntunut ainoalta oikealta tieltä, vaikka jalkapalloharrastuskin vei aikaa kesäisin. Elisan kuudesta sisaruksesta neljä on musiikialalla. Perhejuhlissa ei siis ole pulaa muusikoista.

Pienet lapset ovat olleet lähellä Elisan sydäntä ja Elisa aloittikin varhaisiän musiikinopettajanopinnot Jyväskylässä vuonna 2005. Kiinnostus Orff-pedagogiaan heräsi opintomatalla Salzburgiin vuonna 2007.

-Istuimme jäykkinä ensimmäisessä rivissä opiskelijoiden näytöksessä. Pelkäsimme kuollaksemme, että joudumme vapaaehtoisiksi lavalle riisipui-koilla peltihäpäketä naputtelemaan. Kokemuksemme herätti kuitenkin meissä uusia ajatuksia ja siitä jäi itu elämään. Päätimme itsekin kokeilla jotain samankaltaista ja niinpä perustim-

taat ovat kuitenkin vieneet kohti avoimempaa ja pohdiskelevaa asennetta. Elisa kiittelee JaSeSoin Orff-kursseja ja ihmisiä, jotka ovat olleet hänelle peilinä. Erityiskiitokset ansaitsee Soili. Omia kokemuksia hän on saanut jakaa eteenpäin ollessaan Orff-kurssin opettajana ja yhtenä pedagogisen tiimin jäsenenä, joka on valmistellut mm. Orff-kurssien kansainvälistäkin huomiota saaneen vuonna 2013 ilmestyneen opetussuunnitelman.

Elisa on nuoresta iästään huolimatta ehtinyt opettaa varsin laajaa kohderyhmää; masumuskareista murkkuihin ja aina aikuiskoulutukseen asti. Vauvan hoito tuskin estää Elisaa jatkamasta rakastamaansa työtä, tuleamme varmasti näkemään hänet jatkossakin monissa eri yhteyksissä niin lasten kuin aikuis-tenkin parissa.

Salzburgin opinnoistaan Elisa nostaa esiin vielä tanssiopintojen laajuuden ja

painotuksen.

-Kehollinen tietous on erinomainen ja tärkeä työkalu myös musiikinopettajalle, ja lopputyöhön kuuluvan tanssikoreografian luominen oli hieno kokemus. Tähän kehon muuttuminen raskauden edetessä toi oman mausteensa.

Myös klassinen lyömäsoitinkoulutus tarkkoine nuotinlukuineen oli uusi ja avartava kokemus kansanmusiikkia ja etnisiä rytmejä korvakuulolta soittamaan tottuneelle muusikolle. Lop-

putyössään Elisa pohtiikin opintojaan ja kokemuksiinsa kuluneesta vuodesta. Ne, jotka haluavat lukea enemmän Elisan Salzburgin kokemuksista voivat tutustua Elisan blogiin: <http://elisaferalfloral.blogspot.co.at>

-Suomi on Orff-pedagogiikassa monessa mielessä edelläkävijä ja haluan jatkossakin olla mukana näkemässä mihiin inspiraation virta vie.

YLLÄ San Franciscosta valmistuminen 2014. Kuvassa Elisan kanssa opettajat Dough Goodkin ja Sofia Lopez-Ibor.

Elisa ja Keuruun musaleirin C-orkesterin pikkumuusikot viime kesänä.

Elisan mukaan Orff-pedagogiikka haastaa opettajan:

1. Ylläpitämään ja ravitsemaan musiikillista vuorovaikutusta opetustilanteissa.
2. Innostavaan ja luovaan musiikkisuhteeseen itsensä sekä oppijan kanssa.
3. Reflektoidaan opettajuuttaan.
4. Pedagogiseen muusikkouteen.
5. Pedagogisiin valintoihin opetuksen virrassa.
6. Valitsemaan, valmistamaan sekä tuottamaan opetusmateriaalia.
7. Mahdollistamaan oppijan luovuuden.
8. Seuraamaan ja toteuttamaan musiikillisia, sosiaalisia, motorisia, esteettisiä sekä kognitiivisia tavoitteita opetuksessaan.
9. Kehittämään opetussuunnitelmia ja työympäristöä.
10. Ylläpitämään omaa muusikkouttaan.
11. Seuraamaan aikansa pedagogisia suuntauksia.
12. Kouluttautumaan ja verkostoitumaan!

Ovet auki ja musisoimaan

JaSeSoi ry suomalaisessa musiikkikasvatuksessa

TIINA KEISANEN

Kolmekymmentä vuotta täyttävä JaSeSoi ry on vuosien varrella kouluttanut kursseillaan suuren joukon osaavia musiikkikasvattajia ja yhdistyksestä on muodostunut suomalaisen musiikkikasvatuksen edelläkävijä. Seuraavassa artikkelissa JaSeSoi ry:n kouluttajina pitkään vaikuttaneet pedagogit Soili Perkiö, Harri Setälä, Terhi Oksanen ja Markku Kaikkonen pohtivat, miten he näkevät JaSeSoin suomalaisessa musiikkikasvatuksessa.

JASESOI-YHDISTYS perustettiin aikoinaan paikkaamaan lakkautetun MUSISOI ry:n toimintaa ja MUSISOISTA alkaen lasketaan JaSeSoin vuodet. Molemmissa yhdistyksissä alusta asti mukana ollut Jukka Siukonen kertoo JaSeSoi-nimen syntyneen yhdistyksen jäsenen Anna Sammalkorven spontaanista lausumasta.

- MUSISOIN tilalle tarvitaan uusi yhdistys. Olkoon se sitten vaikka Jasesoi.

Ovet auki ja musisoimaan

Soili Perkiö kertoo tullessaan yhdistyksen piiriin kuulutaan innosta puhkuilta ystäviltään ensimmäisestä Orff-kurssista, jossa Harri Setälä oli ollut opettajana.

- Seuraavalle kurssille oikein rynnistin mukaan ja sille tiellä jäin. Vapaa musiikkikasvatussyhdistys oli alaotsikkona jo MUSISOISSA. Juuri se sain minut kiinnostumaan yhdistyksen toiminnasta ja siitä, mitä se tarkoittaa.

Soilin mukaan olennaisinta JaSeSoina on, että se yhdistää erilaiset musiikkikasvatuksen saralla työskentelevät ryhmät varhaiskasvatuksesta yliopisto-opetukseen ja musiikkioppilaitoksista vapaaseen sivistystyöhön.

- Vaikka Jasesoi tarjoaa ammatillista täydennyskoulutusta, yhdistys on vapaana musiikkikasvatussyhdistyksenä vapaa ottamaan kursseille kaikki, jotka haluavat tulla, ja joita vapaa ja luova musiikkikasvatus kiinnostaa.

Vapaan musiikkikasvatuksen idean voisi kiteyttää Soilin lauseeseen: "Ovet auki ja musisoimaan." Tämä tarkoittaa sitä, että JaSeSoin koulutuksiin ei ole pääsykokeita, eikä tiettyä osaamisen tasoa tai tutkintotodistusta vaadita. Myöskään pedagogiassa ei vedetä tiukoja rajoja. Vapaaseen musiikkikasvatukseen mahtuu erilaisia suuntauksia ja toimintatapoja.

- Me olemme Suomen Orff-yhdistys, jossa opettaja jo sinällään etsii oman tapansa, miten haluaa ihmisiä musiikkiin ohjata. Orff-koulutukseen keskittyvän koulutuksen lisäksi meillä on muuta musiikkitoimintaa, joka on vapaampaa

ja yhdistää eri pedagogioita.

Koulutuksissa on ollut monen tyyppisiä pedagogeja, jotka eivät välttämättä ole saaneet Orff-pedagogisista koulutusta, mutta toimivat hengessä, jossa laitetaan ryhmät musisoimaan ja iloitaan musiikista.

Yhtenä JaSeSoin erityispiirteinä Soili mainitsee sen, että yhdistys ei ole edunvalvontayhdistys, eikä omien oikeuksien ajamiseen mene energiaan. Voidaan keskittyä pelkästään pedagogisiin koulutuksiin. Näin eri yhdistykset voivat täydentää toisiaan.

Pedagogiaa ajan hengessä ja aikaansa edellä

MUSISOIN perustajajäsen ja JaSeSoina pitkään vaikuttanut Harri Setälä kertoo hymyn kare huulilla, että yhdistys

perustettiin aikoinaan, kun opettajien Veso-päivillä naiset kutoivat sukkaa ja miehet katsoivat kelloa. Oli siis pakko järjestää toimintaa. Harrilla on selvä näkemys siitä, mitä JaSeSoi on tuonut suomalaiseen musiikkikasvatukseen. Hän listaa kolme keskeistä kohtaa.

1) Jasesoi on alusta lähtien hyödyntänyt kansainvälistä osaamista suomalaisessa musiik-

JaSeSoin luottokouluttajat Soili Perkiö, Elisa Seppänen, Terhi Oksanen ja Markku Kaikkonen Tallinnassa.

Jukka Siukonen ja Markku Kaikkonen neuvonpidossa Tallinnan kollegojen kanssa.

Ryhmän vahvuus tukee ja auttaa.

Mielikuvitus rajana ja lähtökohtana

Harri Setälän ja Soilin Perkiön kanssa keskusteltaessa nousee esiin JaSeSoi ja Orffin suomalainen sovellus. Soilin mielestä suomalainen musiikkikoulutus ja opettajankoulutus omine erityis-

kikasvatuksessa tuomalla maahan eri maalaisia kouluttajia. Sen kautta musiikkikasvatus Suomessa on rikastunut ja monipuolistunut. Suomalaisia on myös kannustettu kouluttautumaan ulkomaille.

2) Tavoitteellisen opetussuunnitelman kehittämisen myötä sisällöt ovat kehittyneet ajan mukana ja niitä on päivitetty koko ajan. JaSeSoi on musiikkikasvatuksen kärjessä. Tästä esimerkkinä on JaSeSoin uudistettu Orff-opetussuunnitelma, joka julkaistiin muutama vuosi sitten.

3) Lisäksi kurssit ovat käytännönläheisiä ja toiminnallisia. Siellä tehdään, eikä vain puhuta.

Ajassa mukana olemisesta Soili Perkiö kertoo, että JaSeSoin kouluttajiksi haetaan aina ihmisiä, joiden tarjoama koulutus kiinnostaa suomalaisia juuri sillä hetkellä. Yksi kriteeri kouluttajalle on, että hänen tulee mahdollistaa kaikkien mukana olevien osallistuminen: liike, tanssi ja kehon kautta oppiminen. Soili tähdentää, että Orff-pedagogiikka on ryh-

mien musisointia, ei yksityisopetusta. Tässäkin suhteessa JaSeSoi on musiikkikasvatuksen kärjessä.

- Uuteen tulevaan opetussuunnitelmaan on kirjattu JaSeSoin ydinasioita, kuten musiikkiliikunta ja säveltäminen. Tehdään omaa musiikkia ja kaikki soittaa.

Terhi Oksanen, joka JaSeSoin kouluttajana toimimisen lisäksi on musiikinopettajana yläkoulussa, muistuttaa, että Orff-pedagogiikan oppijälähtöisyys on myös tulossa uuteen opetussuunnitelmaan sisältölähtöisyyden sijaan. Orff-pedagogiikassa oppilas on aina aktiivisessa roolissa.

- Tärkeitä ovat oppimisen ja oivaltamisen ilo, ajattelu- ja ongelmanratkaisut. Tuetaan vahvuuksia, sitä missä on jo vahva ja luodaan positiivisen oppimisen ja kasvamisen prosessi. Orff-pedagogiikassa on hienoa se, että jokainen saa lähteä omalta tasoltaan.

piirteinen on ollut lähtökohta Orffin suomalaiselle sovellukselle.

- Oli selvää, että meidän on tehtävä omalla tavalla tätä. Jo ensimmäiset Orff-instituutissa vierailleet suomalaiset opettajat Inkeri Simola-Isaksson ja Ellen Urho toivat mukanaan vapaata musiikkikasvatusta ja veivät sitä opettajankoulutukseen musiikkiliikunnan ja kevyen musiikin muodossa.

Musiikkiliikunnan lisäksi suomalaista kansanmusiikkia ja kansanperinnettä on käytetty laajasti. Mukana ovat soittimet kuten kantele ja meidän kiellemme. Kieleen liittyen Harri korostaa, että oppimateriaaleja ei ole käännetty yksi yhteen, vaan käännöstuotannon sijaan meillä on omaa.

Soilin mielestä jokaisen pitäisi tutustua oman alueensa musiikkiin ja kulttuuriin ja ottaa sitä käyttöön. Hän vertaa kansanmusiikkia Ping-Pong -peliin. Kun näkee jonkun käyttävän yhtä

World Village, kansainvälinen musiikkikasvatuskurssi suomalaisen luonnon keskellä on kesän kohokohtia niin ulkomaalaisille kuin suomalaisillekin osallistujilleen. Ari Glage (kuvassa keskellä) on yksi World Village -kurssin kansainvälisistä kouluttajista, jotka ovat olleet rikastuttamassa suomalaista musiikkikasvatusta.

ideaa omassa kansanmusiikissaan, siitä voi ottaa mallia ja muunnella sen sopivaksi omaan kansanmusiikkiinsa. Näin sen käyttö ja käyttötavat rikastuvat ja vältytään musiikin yhtenäistymiseltä.

- Yksin ja itsellä pitämällä ideat eivät edisty. Musiikinopetus on pedagogista Ping-Pong -peliä. Kun jonkun jutun toiselle heittää, se tulee muuntuneena takaisin. Ja kun sen taas saa, niin sitä muuntelee. Vapaa musiikkikasvatus on juuri siksi niin hyvä, ettei tarvitse tehdä vain yhdellä tavalla, eikä ole yhtä ainoaa oikeaa tapaa. Mielikuvitus on rajana ja lähtökohtana.

Opettaja luovuuden ylläpitäjänä ja kasvattajana

Terhi Oksanen kertoo, että JaSeSoin pedagoginen lähestymistapa on tuonut hänelle uuden lähestymistavan opettamiseen monelle tapaa. Se on tuonut pedagogista linjaa musiikin opettamiseen ja suunnittelemiseen. Se on selkeyttänyt opettamisen prosessia, mitä ryhmäopetuksessa tarvitaan sekä antanut välineitä opetuksen järjestämiseen ja ryhmän kanssa toimimiseen.

- Musiikinopetuksessa usein lähdetään valmiin musiikin toistamisesta. Tässä lähdetään musiikin elementtien kautta ja opetusprosessissa on vahvasti läsnä luova toiminta ja tekeminen. Tämä kaikki on ollut kasvun prosessia itselleni. Olen saanut välineitä oppijan luovuuden ylläpitämiseen ja sen kasvattamiseen. Se on iso juttu. Myös keuhollisen oppimisen ajatus on ollut mielenkiintoinen näkökulma.

Terhi kertoo, että Orff-pedagoginen lähestymistapa on erityisesti auttanut häntä oman opettajuuden rakentamisessa. Hän uskoo, että JaSeSoin myötä Suomeen on kasvanut joukko opettajia, jotka ovat sisäistäneet opettajuuden olevan prosessi.

- Opettajuus on oman pedagogiikan rakentamista. Se on valtavan pitkä tie. Minulla se on kuin palapeliä. Sitä, että löytää aina uusia palasia oman palapelin rakentamiseen ja aina täydentää sitä. Opettajuus ei ole valmis koskaan, se on prosessia, matkantekoa, joka vaatii aikaa kypsyä.

Soili Perkiö näkee, että JaSeSoin koulutuksissa opettajat saavat omaan arkeensa energiaa, jonka avulla jaksaa. Jasosoin koulutukset ovat sivutuotteenaan myös työssäjaksamiskoulutuksia.

- Koulutus on kohtaamista. Koulutuksessa kohtaa ihmisiä, joiden kanssa voi aloittaa Ping-Pong -pelin ja olla yhteydessä työn ulkopuolellakin. Yhteistyö voi tulla hyvinkin tiiviiksi, yhteiset projektit ja vierailut. Tällaista on syntynyt.

Soili tuntee myös koulutuksissa syntyvän innostuksen energian, joka on

koulu Resonaarissa, näkee JaSeSoilla olevan monta merkitystä samanaikaisesti. Tämän artikkelin väliyhteenvedona olkoon Kaikkosen kiteytykset JaSeSoin merkityksestä suomalaisessa musiikkikasvatuksessa.

Markku Kaikkonen tähdentää, että JaSeSoin on Orff-yhdistys, joka tuo suomalaisen musiikkikasvatuksen kentille

Soili Perkiö, iloa ja innostuksen energiaa!

vastustamaton voima. Sen kohdattuaan hänkin aikoinaan tuli mukaan yhdistykseen. Soili uskoo myös, että JaSeSoin monipuolisen koulutuksen käytyään opettaja voi saada kontaktin yhä useampiin lapsiin musiikin kautta.

- Lapset saavat voimaa, kun opettajalla on sellaisia välineitä käytettävissään, että lapset kokevat osaavansa.

JaSeSoin merkitys suomalaisessa musiikkikasvatuksessa

JaSeSoin kouluttaja Markku Kaikkonen, joka työskentelee erityismusiikki-

tähän liittyvää ajattelua ja pedagogiikkaa. Se on se lähtökohta, joka on JaSeSoin erityistehtävä ja rooli verrattuna mihin tahansa muuhun pedagogiseen yhdistykseen Suomessa. Merkittävää Markun mielestä on, että on luotu kansainvälisiä yhteyksiä. JaSeSoin tuo jatkuvasti ulkomaisia kouluttajia, ei yksinomaan omaan yhdistykseen, vaan myös vierailemaan eri yliopistoissa Suomessa, konservatorioissa, musiikkikoulussa.

- Monet Jasosoin vierailijoista ovat käyneet esimerkiksi Resonaarissa. On aika makeeta, että tuotetaan tänne maahan erityisosaamista ja halutaan jakaa sitä. Se on asia, joka vaikuttaa yleis-

Harri "Haase" Setälä valtakunnallisilla lastentarhanopettajapäivillä Espoon Dipolissa vuonna 1986.

asenteeseenkin. Se että kaikki soittaa.

- Jos ajatellaan sitten JaSeSoita omina koulutusorganisaationa, niin se on luonut koulutusperinteet ja -traditiot, tavat järjestää kursseja. Ne ovat osin maailmaltakin matkittu, mutta sopeutettu tänne.

Markku miettii JaSeSoin merkitystä ja tehtävää ja listaa yhdistyksen piiristä nousseen sellaisia tekijöitä ja toimijoita, jotka ovat omassa työssään toimineet erityisosaajina, kirjantekijöinä, materiaalintuottajina, pedagogisen materiaalin kehittäjinä, musiikin tuottajina.

- JaSeSoi on ollut yksi erityisosaajien koulutuskeskus. Joskus se erityisosaaminen näkyy jopa kansallisena ja kansainvälisenä näkyvyytenä. Mistä sitten ei suurta glooria julkisuudessa näy, on se erityisosaaminen, joka näkyy kentillä. Jos alat laskea, kuinka monet suomalaiset kasvattajat ovat käyneet JaSeSoin kursseilla tai suorittaneet Orff-kurssit, tarkoittaa se sitä, että täl-

lainen pieni yhdistys on aika laajalla mittakaavalla, pystynyt vaikuttamaan koko kansalliseen musiikkikasvatukseen.

Ovet auki ja kohti tulevaa

Musiikkikasvatuksen tulevaisuudessa on mukana entistä enemmän teknologiaa ja tietotekniikkaa. Nykyään ei tarvitse edes soittimia, kun iPadillakin voi soittaa. Soili Perkiö näkee kuitenkin myös taiteiden välisyyttä, maailmanmusiikkia ja musiikkikentän laajenemista yhä edelleen. Opettajan suurin haaste on valikoida oikeat palikat opetukseen.

- Musiikki, jota opetuksessaan käyttää, siihen pitää olla itsellä tunneyhteys. Jos olet itse hirmuisen innostunut, se on aina vastustamaton energia. Sitä kannattaa käyttää hyväkseen. Myös opettaja voi innostua siitä, mistä lapset ovat

innostuneita.

JaSeSoita Terhi Oksanen pitää innovatiivisena pedagogisena yhdistyksenä ja tärkeänä vaikuttajana suomalaisessa musiikkikasvatuksessa. Siitä kertoo hänen mukaansa jäsenmäärän kasvu ja mukana olevien jäsenten laaja ammatillinen kirjo. Yhdistyksenä JaSeSoi on nopea ja joustava järjestämään kentän tarpeiden mukaan erilaisia, uusia koulutuksia ajan hengessä. Tästä esimerkkinä kesän 2015 Mitä tehdä musatunnilla -kurssit, jotka JaSeSoi järjesti yhdessä KMO:n (Koulujen Musiikinopettajat) kanssa. Kurseille on luvassa jatkoa tulevanakin vuonna suuren kysynnän vuoksi. Soili Perkiö mainitsee, että JaSeSoi/MuSiSoi perustettiin aikoinaan kokoamaan yhteen erilaiset musiikilliset toimijat. Tulevaisuudessa yhteistyötä ja koulutusta muiden järjestöjen kanssa on odotettavissa entistä enemmän - myöskin ulkomaisten tahojen kanssa.

Moni on saanut JaSeSoin piiristä ystäviä ja mielekkyyttä niin työhön kuin elämään yleensäkin. Useissa työpaikoissa ja yhteisöissä on olemassa alumnitoimintaa tai eläkekerhoja. JaSeSoin 30-vuotisjuhlan kynnyksellä JaSeSoin pitkäaikainen taloudenhoitaja Jukka Siukonen pohdiskeli, voisiko JaSeSoi tarjota esimerkiksi MUSISOI-nimisen sateenvarjon, jonka alla JaSeSoin eläköityneet toimijat voisivat kokoontua. Miksipä ei. JaSeSoi aina musisoi.

JaSeSoilla on varmasti paljon annettavaa Suomen musiikkikasvatukselle tulevaisuudessakin. Siitä pitävät huolen JaSeSoin koulutusta saaneet musiikkikasvattajat. Soili miettii laskutoimitusta.

- Ne ihmiset, jotka jo tähän mennessä ovat käyneet JaSeSoin kursseilla, ja se lukumäärä kerrottuna sadalla, saadaan keskimäärin lukumäärä, jonka yksittäinen opettaja kohtaa vuosittain lapsia. Kun opettaja on töissä noin 30 vuotta, JaSeSoin iän verran, niin se vaikutus on valtava.

Markku Kaikkosta vielä siteeraten: "Ehkä me ollaan heitelty pieniä siemeniä, jotka alkavat kukkia täällä eri paikoissa eri tavoin. Nämä ovat sellaisia, joita kukaan ei pysty arvioimaan - mutta sen pystyy kuvittelemaan."

MUSISOI ry - vapaan musiikkikasvatuksen tukiyhdistys

Mietteitä ja muistikuvia

JUKKA SIUKONEN

MUSISOI ry on arvokas muisto monen musiikkikasvattajan mielessä. JaSeSoi ry täyttää nyt 30 vuotta, koska laskee toimintansa alkaneen MUSISOI ry:n perustamisesta vuonna 1985. Jukka Siukonen muistelee MUSISOI ry:n seitsemää pioneerivuotta artikkelissa, joka on julkaistu aiemmin kokonaan vuoden 1995 JaSeSoi Journalissa. Nyt julkaistavan artikkelin on editoinut Pekka Evijärvi.

"Tärkeintä on liike, ei päämäärä" -Bernstein

MUSISOI ry syntyi ajan hengen vastaisesti. Sille oli tärkeintä päämäärä, ei liike. Perustajia yhdisti musiikkikasvatuksellisen pioneeri- ja jääkärihenkisyiden lisäksi vahva usko siihen, että musiikki kuuluu kaikille. Nykypäivän terminologian mukaan MUSISOI ry:tä voisi kutsua itse itsensä nimittäneeksi musiikkikasvatusasiamieheksi.

Ennen perustamista

Ensimmäiset ajatukset toiminnallisen musiikkikasvatusyhdistyksen perustamisesta heräsivät vuonna 1984 Bonn-Röttgenissä, silloisessa Länsi-Saksassa. Musiikin kansainvälinen jatkokoulutusyhdistys IGMF (Internationale Gesellschaft für musikpädagogische Fortbildung e.V) halusi esitellä kurssitoimintaansa myös suomalaisille.

Toiminnan organisoiminen

Vuonna 1985 Harri Setälä ja Raimo Räisänen kiersivät esittelemässä oppimaansa ja etsimässä vastakaikua toiminnallisen musiikkikasvatusyhdistyksen perustamiseksi Suomeen. Vastaanotto oli poikkeuksetta myönteinen, ja suunnittelu toiminnan organisoimiseksi alkoi.

Ajatusta käytiin esittelemässä opetusministeriössä ja hankkeelle näytettiin orastavan vihreää valoa. Toiminnan rahoittamiseksi Opetusministeriön saatesanoissa edellytettiin näyttöjä tehok-

kaasta toiminnasta.

Syksyllä 1985 yhdistysajatus oli kehkeytynyt päätöksentekotasolle. Perustavassa kokouksessa olivat läsnä Matti Sarapaltio, Heikki Ruismäki, Raimo Räisänen, Harri Setälä ja Jukka Siukonen. Säännöt ja rekisteröinti-ilmoitus toimitettiin Yhdistysrekisteriin 31.12.1985.

MUSISOI ry sai kasteessa nimensä liitteeksi jatkeen vapaan musiikkikasvatuksen tukiyhdistys. Sen tarkoituksena oli musiikkiharrastuksen herättäminen, edistäminen ja ylläpitäminen kaikenikäisten kansalaisten keskuudessa. Nimen MUSISOI keksi Heikki Ruismäki.

"MUSISOI ry sai kasteessa nimensä liitteeksi jatkeen vapaan musiikkikasvatuksen tukiyhdistys."

Toimintaympäristö

Vuonna 1985 Suomen musiikkikasvatus oli rakentunut opetustasojen tai muiden ammatillisesti määräytyvien arvojen mukaisesti. Sangen harvoin yliopisto-, korkeakoulu-, konservatorio-, koulu- tai päiväkotitason musiikkipedagogi tapasi muita kuin hengenheimolaiskollegoitaan.

MUSISOI ry:llä ei ollut ennalta annettua toimintamallia, vaan kaikki oli rakennettava alusta alkaen.

Tehtävät

MUSISOI ry:n toimintatavaksi valittiin erilaisten musiikkikasvatuskurssien järjestäminen kaikkialla Suomessa yhdes-

sä olemassa olevien organisaatioiden ja instituutioiden kanssa.

Koulutukset haluttiin räätälöidä kurssilaisten tarpeita vastaavaksi. Toiminnan tärkeimmäksi kohteeksi määriteltiin vuotuisen pääkoulutustapahtuman järjestäminen. Tapahtuma sai nimekseen Valtakunnallinen Rytm- ja Liikuntaseminaari.

Kansainvälinen toiminta

MUSISOI ry oli saanut kansainväliseksi haltijakummikseen IGMF:n, jonka kanssa yhdistys järjesti suomalaisen osallistujakiintiön IGMF:n kansainvälisille kesäkurseille. MUSISOI ry:n myötävaikutuksella IGMF:n kesäkurseille kutsuttiin opettajiksi Inkeri Simola-Isaksson (v. 1989) ja Petri Lehikoinen (v. 1988).

Kansainväliset yhteydet luotiin mm. American Orff Schulwerk Associationiin (AOSA), Orff-Instituuttiin sekä kansallisiin Orff-yhdistyksiin eri puolilla maailmaa. MUSISOI ry:n jäseniä vieraili AOSA:n konferensseissa ja osallistui Orff-Instituutin kansainvälisille kesäkurseille. MUSISOI ry:n toiminnasta julkaistiin artikkeleita mm. The Orff Echossa ja Orff-Schulwerk Informationen -julkaisussa. Orff-Instituutin juhla kirjassa Begegnungen julkaistiin laaja artikkeli yhdistyksen toiminnasta Suomessa.

Koulutustoiminta Suomessa

Suomessa koulutustoimintaa organisoivat yhdistyksen sananmukaisesti maan-

MUSISOI ry:n jäseniä IGMF:n kesäkurssilla vuonna 1988.

alainen toimisto, jossa koulutuspäällikkö Harri Setälä ja järjestelysihteeri Jukka Siukonen löivät päätään seinään. 1980-luvulla opetusmaailma ei tuntenut termiä ostopalvelu, joten jouduimme keksimään julkishallinnon nimikeviidakosta erilaisia rautalankajohdannaisia. Harri Setälä kiersi ympäri Suomen saarnaamassa vapaasta musiikkikasvatuksesta.

MUSISOI ry:n nimikkeistöön kuului myös termi alue- ja kohderyhmäkouluttajat. Tämän nimihirviön taakse kätkeytyivät maantieteelliset ja ammatillisesti eri opetustasoilla toimivat musiikkikasvattajat, jotka kokivat MUSISOI ry:n sanoman omakseen. MUSISOI ry -nimikkeen alla järjestettiin runsaasti yli 200 musiikkikasvatus tapahtumaa, joihin osallistui aktiivisesti noin 16.000 suomalaista musiikkikasvattajaa.

Julkisuus Suomessa ja koulutuksen näkyvyys

MUSISOI ry:n toiminta herätti jatkuvaa huomiota. Useat radioinnit ja toistuvat lehtiartikkelit osoittivat, että toiminta oli ylittänyt julkaisukynnyksen. Etenkin musiikki- ja kasvatustieteen julkaisut arvostivat omaehtoista, julkiseen vallan normijärjestelmän ulkopuolelta tullutta aloitteellisuutta. Paikalliset lehdet olivat lähes poikkeuksetta uutisoimassa

koulutustapahtumia. Olimme pystyneet luomaan koulutusorganisaation, jonka sanoma välittyi suoraan kentälle. Näkyvyyttä lisäsi valtakunnallisten tapahtumien organisoiminen (Pää Auki-nuorisoyhteykiektue, MUSIIKKI 87-tapahtuma ja 1987 perustettu MUSIIKKIUTUSET-lehti).

Yhteydet muihin järjestöihin ja koulutusinstituutioihin

MUSISOI ry:n omaehtoisen musiikkikasvatustoiminnan vastaanotto oli kahtiajakoinen. Ammatillisesti järjestäytyneisiin organisaatioihin ei saatu täysipainoista kahdensuuntaista viestintäkanavaa. Tanssin ja liikunnan alueella MUSISOI ry:n edustama näkemys koettiin pitkäaikaiseen yhteistyöhön johtavaksi.

Yleisestä kasvatuskentästä yhteistyökumppaneita löytyi mm. lastentarhanopettajaopistoista, Mannerheimin Lastensuojeluliitosta, Sibelius-Akatemiasta, yliopistoista, KTOL:n jäsenyhteisöistä ja kansanopistoista. Kansanvalistusseuran ylläpitämän Oriveden Opiston kanssa yhteistyö aloitettiin vuonna 1989 järjestämällä yhteistyössä Rytmiseminaareja. ISME 1990-tapahtuman avustajiksi ilmoittautui yli 30 MUSISOI ry:n jäsentä.

Musiikki-87 -tapahtuma

MUSISOI ry:n puheenjohtaja Matti Sarapaltion ideoimana järjestettiin MUSIIKKI-87 -tapahtuma Finlandia-talossa. Siihen mennessä kaikkien aikojen paras suomalaisen musiikkitahtuma kokosi ensimmäistä kertaa yhteen kaikki musiikin osapuolet. Sen organisoivat MUSISOI ry:n. Vaaleansiniset MUSISOI-haalarit muistetaan vieläkin.

MUSISOI MALLETTIN

Parhaimmillaan MUSISOI ry:llä oli 134 henkilöjäsentä. Tiedotustoiminnan kohentamiseksi Jukka Siukonen ryhtyi toimittamaan MUSISOI MALLETTIN-lehdykkää.

Koulutustoiminnan vakinaistaminen

MUSISOI ry:n koulutustapahtumat olivat eri puolilla Suomea ja eri kohderyhmille.

Suurena haaveena oli koulutustoiminnan ankkuroiminen yhteen paikkaan siten, että saataisiin mukaan lapsiryhmiä, ja toisaalta opetustilaa käytettäisiin viikonloppuisin täydennyskoulutuksiin. Hankkeesta neuvoteltiin syksyllä 1991 Helsingin kaupungin kanssa, mutta toteutuminen kaatui ra-

hoituksen puutteeseen.

Yhdistyksen talous

Suomen Lain mukaan opetustoimi kuuluu yhteiskunnan ylläpitämiin toimintoihin. MUSISOI ry:n syntyvaiheessa Opetusministeriö edellytti näyttöä toiminnasta ennen avustuspäätöksiä. Vuosittain MUSISOI ry haki toiminta-avustusta lähes kymmeneltä eri momentilta. Laajaksi kasvaneen toiminnan myötä kävi ilmi, ettei MUSISOI ry:n toimintamalli sopinut mihinkään ennalta määritellyn momenttiin.

Rahoitus perustui koulutusten tuottamaan tulorahoitukseen, jäsenmaksuihin, sekä puheenjohtaja Matti Sarapaltion takaamaan lainoitukseen. Yhdistys sai pari pienehköä 10.000 - 15.000 markan avustusta vuotuisen rahoitustarpeen ollessa n. 150.000 markkaa.

MUSISOIN testamentti 19.10.1991

Nämä sanat ja puheenjohtaja Matti Sarapaltion alttosaksofonilla soittama Viimeinen iltasoitto kutsuivat ihmisiä MUSISOI ry:n testamenttitilaisuuteen, joka järjestettiin 19.10.1991 Sibelius-Akatemiassa. Paikalle oli kutsuttu päättäjiä ja johtavia virkamiehiä opetusalan

eri instansseista. Haikeankauniissa tilaisuudessa käytiin läpi seitsenvuotinen toiminnallinen historia. Testamenttitilaisuus päättyi yhteiseen illalliseen, jonka tunnelma jää elämään läsnä olleiden mieliin pitkään.

MUSISOI ry:n selvitystila

Tilaisuutta edelsi MUSISOI ry:n ylimääräinen kokous, joka totesi rahoituksen riittämättömyyden ja päätti yhdistyksen hakeutumisesta selvitystilaan, mikäli toiminta-avustusta ei saada, tai rahoitusta ei muutoin saada järjestetyksi. Opetusministeriö käsitteli asiaa, ja marraskuussa 1991 jätetty hakemus palautettiin syksyllä 1992 jo tutuksi käynein sanoin: "Hankkeeseen ei ole varattu määrärahoja".

Prosessi kesti pitkään ja lopulta kahden käsittelykerran jälkeen helmikuussa 1992 Helsingin raastuvanoikeus totesi, että yhdistyksen konkurssi on rauennut varojen puutteeseen. Toimintaa varten otettu laina jäi puheenjohtaja Matti Sarapaltion kannettavaksi. MUSISOI ry:n toiminta oli lakannut.

Jälkiviisauksia, entäpä jos...

Lähes kaikissa projekteissa jälkiviisauden määrä ylittää itse projektiin uhratun

panostuksen.

MUSISOI ry:n koulutustoiminnan osalta elettiin koko ajan tukiodotuksessa. Näin ei tietenkään olisi pitänyt tehdä, vaan toiminta olisi pitänyt suhteuttaa tulorahoitukseen. Koulutukset järjestettiin pääosin yhteistyössä jonkun oppilaitoksen kanssa, jolloin tuntipalkkataulukot määrittivät maksu-
rusteen. Järjestelmä ei huomionnut sitä, että kyseessä oli valmiiksi suunniteltu ja toteutettu opetuspaketti. Nykytietämyksellä kyseisiä palveluita nimitetään ostopalveluiksi, joihin julkishallinnon yksiköitä jopa kannustetaan kiinteiden kulujen eliminoimiseksi.

Jälkiviisastelun mukaan MUSISOI ry:n koulutustoiminta olisi kannattanut itse itsensä, mikäli jokainen 7 vuoden aikana koulutetuista musiikkikasvat-
tajista olisi maksanut kurssistaan 25 markkaa enemmän.

MUSISOI ry:n olisi pitänyt myydä itsensä jollekin oppilaitokselle siten, että toiminta olisi rahoitettu oppilaitoksen budjetista. Mutta olisiko yhdistys silloin ollut vapaan musiikkikasvatuksen tukiyhdistys. Mielestäni ei. Yhdistyksen toiminta-ajatuksen arvokaimpia kohtia oli näkemys siitä, että musiikki kuuluu kaikille. Toivon tämän perusajatuksen olevan keskeinen myös JaSeSoy ry:n toiminnassa.

Musiikki-87-tapahtumassa Harri Setälän johtama lasten laattaorkesteri esitti kappaleen Aurinko. Muistikuvien esitys on jäänyt vaikuttavana kokemuksena.

Aurinko

Harri Setälä

D Em A⁷ D D Hm A G A

Aa - mu jo on. Lin - nut mun he - rät - tää, ja per - ho - sen leik - ki - vän tuol - la nään.
Au - rin - ko maan tai - vaan saa e - lä - mään. Suu - rin kai on se mi - kä läm - mit - tää.

Em⁷ Gmaj⁷ A/E A Gmaj⁷ A/E A D(sus⁴) D

Au - rin - ko, au - rin - ko.

2. Metsänkin puut ja kaikki kukat maan
aurinko saa tuon kaiken kasvamaan.
Onnellinen voin olla lintunen.
Laulaa kun saan: tuot valon maailmaan.
Aurinko, aurinko.

Albumi

Kuvia JaSeSoi ry:n historiasta

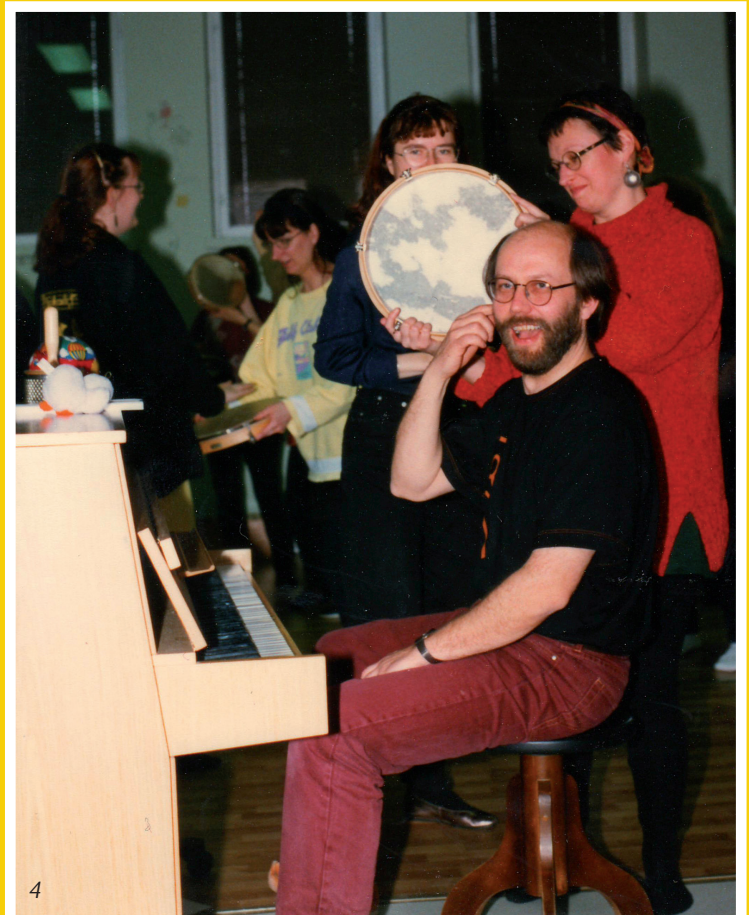
JaSeSoi ry - 30 vuotta elämäniloa!

1 Vuoden 1986 Valtakunnallinen Rytmi- ja liikuntaseminaari. Mukana kitaralegenda Heikki Laurila.

2 JaSeSoi ry:n edesmennyt kunniajäsen Jean Wilmouth.

3 Harri Setälä Espoon Lastentarhanopettajien päivillä Dipolissa 1986.

4 Jouni Kettunen Rytmiseminaarissa 1997.

5 Juhlaseminaari Mikkelin Paukkulassa 2003.

6 Giovanni Piazza Maailmankylässä 1999, Kotkan Kärkisaarella.

7 Ari Glage ja Groove Percussion Band Maailmankylässä 2004, Mikkelin Anttolan Rantaharjun lomakylässä

8 Arnold Chivalalan dundun-rummutusta Rytmiksessä 2007.

9

10

11

12

9 Inkeri Simola-Isaksson
SyysSeSoissa 2008.

10 Soili Perkiön työpaja Orff-
kursseilla 2015.

11 Orff-kurssi Oriveden Opiston
Klemettisalissa 2015.

12 Mitä tehdä musatunnilla –kurssi
Terhi Oksasen työpajassa 2015.

Samban sykettä sikiöille

Odottavien vanhempien musiikillinen iltapäivä Soilin Studiolla 17.5.2015

HANNA-LEENA TAMMIRUUSU

“Minua naurattaa ajatus siitä, että jokainen lapsi kasvaa maailmaan äitinsä sydämen sykkeessä, joka on kuin ison bassorummun jytettä. Mehän tulemme maailmaan yhdeksän kuukauden sambajuhlista!”, totesi Soili Perkiö Meidän Perhe -lehdessä 9/2014. Todellista karnevaalitunnelmaa oli luomassa Elisa Seppänen toukokuun Soittajaisissa Soilin Studiolla, jonne kokoontui lähes kolmekymmentä odottavaa vanhempaa. Sambarytmit, kuten myös kauniit melodiset hetket kaikuivat iloisessa ja rennossa tunnelmassa kolmen tunnin ajan.

SOILI PERKIÖ ja Elisa Seppänen tekevät tällä hetkellä urauurtavaa ja arvokasta työtä sikiöaikaisen musiikkikasvatuksen eteen. Odottaville vanhemmille suunnattua musiikkitoimintaa järjestetään Suomessa ja maailmalla vielä hyvin vähän. Vanhemmille suunnatusta musiikkitoiminnasta kuuli ensimmäistä kertaa myös espoolainen Pröbldorfin pariskunta, joka oli yksi sunnuntaisten soittajaisten osallistujista: ”Kun sain serkultani muutama viikko ennen tapahtumaa kutsun odottavien vanhempien musiikki-iltapäivään Nurmijärvelle, tiesin heti haluavani mukaan. Vaikka olen perheeni ja varsinkin serkkuni Soili Perkiön kautta aina ollut tietoinen musiikkikasvatuksen mahdollisuuksista, ja omankin kiinnostuneisuuden ja harrastuksen pohjalta pitänyt musiikkia tärkeänä osana elämää, en silti ollut nyt raskaana ollessani vielä perehtynyt sen tarkemmin musiikkikasvatustarjontaan”, esikoistaan odottava Hanna Pröbldorf kertoo. Pröbldorf oli ollut siinä käsityksessä, että musiikkiharrastus voidaan aloittaa vasta taaperoiässä, eikä ollut aikaisemmin kuullut vastaavasta toiminnasta. ”Kun sitten kuulin tästä odottaville vanhemmille suunnatusta musiikkitapahtumasta, olin positiivisesti yllätynyt, ja ilmoittauduin erittäin kiinnostuneena mukaan”, Pröbldorf kertoo.

Hanna ja Frank Pröbldorf osallistuivat sessioon raskaana olevan ystävänsä

kanssa, kaikki kolme hyvin odottavaisin mielin. ”Itse odotin mainoslehtisessä mainittujen asioiden lisäksi mielenkiintoista ja rentoa iltapäivää, jossa pääsee musisoimaan yhdessä ja oppimaan uusia asioita – ja lauluja, joita voi laulaa vauvalle. Hieno fiilis jäi heti ”womb sounds” -osiosta, jossa kuunneltiin kohdun äänistä sämplättyä kappaletta ja liikuttiin sydämen sykkeen tahdissa. ”Kohdun ääniä olisi voinut kuunnella loputtomiin”, Pröbldorf kertoo tunnelmiaan.

Sydämen sykkeen ja kohdun äänien soidessa taustalla Seppäsen taitavasti rakennettu prosessi jatkui kehorytmeihin. Sydämen sykkeen resonanssia tehostettiin soittamalla kehoa ensin rintaan,

ja sitten ympäri kehoa. Kehorytmeistä jatkettiin edelleen vuorovaikutukseen toisten ryhmäläisten kanssa ja parien välisiin kontaktiharjoituksiin. Seppäsen painottaa vanhemmille vuorovaikutusta raskausaikana nimenomaan myös oman vauvan kanssa. Myöskin aivotutkija Minna Huotilaisen mukaan vanhempien tulisi nähdä sikiö aktiivisena toimijana, koska vastasyntynyt vauva ei suinkaan ole tyhjä taulu. Vauvalla on jo kuukausien kokemus äänimaailmasta. Olennaisinta ovat assosiaatiot, jotka ovat syntyneet kohdun äänimaailman ja muun maailman välillä. Äidin liikekieli jää sikiön tuntumuistin. Sikiö tuntee myös kohtuun äidin liikkeiden laadun, hitaasti vai nopeasti, pehmeästi vai kulmikkaasti. Lisäksi

äidin rauhallinen puhe- ja lauluääni ovat vastasyntyneelle vauvalle varsin hypnoottista kuultavaa. (Huotilainen 2011, s.121-122). ”Äidin ääni on syntyvälle sikiölle siltä maailmalta. Teidän pitää laulaa paljon raskausaikana, koska äidin ääni on vauvalle kaikista kauneinta maailmassa,” ohjeistaa myös Seppänen osallistujia.

Huotilaisen kokemuksista sikiöajan musiikinoppimisesta päästiin kuulemaan myös kahvitelun lomassa videohaastattelun muodossa. Pröbldorfin mukaan video oli erittäin mielen-

Äidin liikekieli jää sikiön tuntumuistiin.

Kuva Pekka Seppänen.

kiintoinen: ”Tutkija kertoi asiasta erittäin ymmärrettävästi. Hän kertoi tieteen näkökulmasta, miten äänet ja musiikki vaikuttavat sikiöön ja sen kehitykseen jo odotusaikana. Olisi ollut mielenkiintoista vielä keskustella asiasta, esittää kysymyksiä ja kuulla muiden kokemuksia äänenkäytöstä raskausaikana,” Pröbldorf muistelee.

Seppäsen prosessi jatkui hengitys- ja äänenkäyttöharjoituksiin, joihin Pröbldorf olisi toivonut enemmän myös teoreettista johdattelua. Soittajaisten luonteeseen kuitenkin kuuluu luennoimisen sijaan pitkälti toiminnalliset työtavat, joten Seppäsen johdatteli vanhemmat oman äänen kokeiluun tulevaa synnytystä silmällä pitäen. ”Piiirissä parin kanssa harjoiteltiin äänen tuottamista hengityksen tahdissa eri vokaaleilla ja eri äänenkorkeuksilla. Odotan mielenkiinnolla, millaisessa roolissa äänenkäyttö tulee omassa synnytyksessä

olemaan, ja tuleeko jonkinlainen synnytyslaulu siinä tilanteessa itselle luonnostaan vai ei”, Pröbldorf pohtii.

Tutkimustietoa musiikillisesta vuorovaikutuksesta ja oppimisesta sikiöaikana saadaan pikkuhiljaa yhä enemmän. Huotilaisen tiimi on tehnyt kattavan aivotutkimuksen sikiöaikaisesta musiikinoppimisesta, ja tästä kiinnostui myös Metropolia Ammattikorkeakoulussa varhaisiän musiikkikasvatusta opiskeleva Laura Juvonen. ”Päätin valita tämän opinnäytetyöni aiheeksi, koska aihe on todella mielenkiintoinen ja minua kiinnostaa erityisesti se, miten musiikin elementit syke, rytmi sekä rikas äänimaailma ovat meillä läsnä jo äidin kohdussa.” Myös Juvonen vertaa sikiön äänimaailmaa karnevaalitunnelmaan: ”Kukaan vauva ei synny ensimmäisiin äänihavaintoihin vasta kohdun ulkopuolella, vaan vauva ympäröi kohdussa mieletön samba-

karkelo!”

Soittokarkelot jatkuivat Studiolla Peippo Pikkusiipi -laulun sävelin. Pröbldorf oli vaikuttunut viimeisen session tunnelmasta: ”Osio koostui yhteislaulusta ja -soitosta ksylofonien, rytmisoitimien ja lintupillien säestyksellä. Oli mahtavaa, kun kaikki pääsivät soittamaan, ja kokonaisuudesta kehkeytyi upean kuuloinen musisointisessio, joka ei varmasti jättänyt ketään kylmäksi. Miehenikin oli innoissaan päästessään soittamaan suurta, muhkeaaäänistä ksylofonia. Loppupiiirissä ”Pikkusiipi” laulettiin vielä kehtolaulutyylillä, joka rauhoitti tunnelman ja kruunasi koko yhteisen iltapäivän”, Pröbldorf hehkuttaa.

Pröbldorf ystävineen oli erittäin tyytyväinen iltapäivän antiin: ”Elisa Seppäsen johdatteli kaikkiin osioihin luonnollisesti ilmeillä, eleillä ja musiikilla, ilman sen kummempia selityksiä siitä,

mitä seuraavaksi tehdään. Myös ystäväni ja mieheni olivat positiivisesti yllättyneitä, kuinka rentoa ja luontevaa yhteismusiointi ja koko sessio oli ollut. Vaikka olimmekin tapahtuman päätteeksi hyvällä tavalla väsyneitä, olivat sessioon varatut kolme tuntia kuluneet kuin siivillä – tai kenties pikkusiivillä. Kaiken kaikkiaan musiikki-iltapäivästä jäi käteen todella hyvä mieli, ja toivomus siitä, että Pikkusiipi-ryhmä voisi kokoontua uudestaan, kun vauvat ovat syntyneet”, Pröbldorf kertoo.

Suunnitelman Pikkusiipi-ryhmän jatkumisesta toteutti iltapäivään osallistunut Viivi Palkamo saman tien. Paltamo oli silminnähden vaikuttunut ja lumoutunut ryhmän yhteisestä iltapäivästä. Niinpä toimelias musiikkipeda-

gogi ja tuleva äiti kokosi sähköpostilistan osallistujista, valjasti kollegoistaan joukon vapaaehtoisia ohjaajia ja järjesti Musiikin erityispalvelukeskus Resonaarin tiloissa useita eri masumuska-reita kesän aikana. Myös suunnitelma Pikkusiipi-muskarista loppusyksyllä, kun kaikki vauvat ovat maailmassa, jäi kytämään järjestäjien mieleen positiivisena mahdollisuutena pitää yhteyttä jatkossakin. Elisa Seppänen, joka on nyt pienen Saimi-tytön äiti, visioi JaSeSoin ry:n kummiprojektista, joka voisi kantaa nimeä ”Pikkusiipi”. ”Ryhmä voisi kokoontua vaikka kerran vuodessa. Saas nähdä mitä kaikkea keksitään!”, iloitsee Seppänen.

LÄHTEET

Huottilainen, M. (2011) Musiikillinen vuorovaikutus ja oppiminen sikiö- ja vauva-aikana. Teoksessa Louhivuori, J. Paananen, P. Väkevä, L. (Toim.) Musiikkikasvatus -Näkökulmia kasvatukseen, opetukseen ja tutkimukseen. Suomen Musiikkikasvatusseura -FiSME r.y. 2011

Ruohonen Anna, ”Musikaalisuus ei ole osaamista”, Meidän Perhe 9/2014

Asiantuntijakommentit: Laura Juvonen, Musiikkipedagogiopiskelija Metropolia Ammattikorkeakoulu, Helsinki

Osallistujakokemus: Hanna Pröbldorf, Saksan- ja englanninkielenopettaja sekä pienen 5.8.2015 syntyneen tytön onnellinen äiti, Espoo.

1 Äänenvärähtelyjen kautta sikiö saa ensimmäiset tietonsa ulkomaailmasta.
Kuva Pekka Seppänen.

2 Pikkusiipi-sessio kruunasi koko yhteisen iltapäivän.
Kuva Pekka Seppänen.

3 Iltapäivän iloiset emännät Soili ja Elisa.
Kuva Pekka Seppänen.

4 Pröbldorfin perheen Pikkusiipi ja onnelliset vanhemmat.
Kuva Pekka Seppänen.

Pilottina piirissä

Kokemuksia Orff-kurssilla kulkemisesta toisenlaisessa roolissa

JESSIKA LAMPI

Saavuin kesäkuisena maanantaina Orivedelle yhdessä lopputyöseminaarilaisten kanssa. Kohta Orff-taipale oli kuljettu Orivedellä. Helpotuksena kuitenkin tiesin, että saan jäädä vielä kokemaan Orff-kurssilla vallitsevan yhteisöllisyyden. Hyppäsin ensimmäistä vuottaan aloittavien matkaan Pilotiksi. Tavoitteenani Pilottina oli kokea Orff-maailmaa kouluttajan näkökulmasta. Kokeiluun pääsin oman toiveeni kautta. Koin tarvitsevani lisää eväitä aikuisten kohtaamiseen – niin oppilaiden vanhempien kuin koulutettavienkin.

HETI ENSIMMÄISESTÄ hetkestä alkaen istuessamme 1A -porukan kanssa Markun luokassa tutustumassa toisiimme, tunsin suurta kiitollisuutta. Ykkösten matkassa kulkeminen tuntui, kuin olisi kokenut uudestaan saman lämmittävän tunteen, mikä nousi ensikosketuksesta Oriveden Orff-kursseilla. Vaikka seurasinkin sivusta heidän kokemuksiaan, tunsin olevani osa ryhmää. Oli hämmentävää myös huomata, miten erilaisilta tututkin harjoitukset vaikuttivat, kun rooli oli eri.

Kun olin itse kurssilaisena, kiinnitin huomiota enemmän käteviin harjoitusmuotoihin, siirtymävaiheisiin tai materiaaliin. Observoijan roolissa tärkeämmäksi huomioksi osoittautui kouluttajien kokonaisolemus. ”Open

ei tarvitse olla Jumala”, kirjoitin muistivihkooni jo toisena päivänä. Näinkin itsestäänselvä asia tuntui vahvistuvan päivä päivältä minulle. Sanoisin, että jokaisella Orff-taipaleen käyvällä merkittävin asia tulee olemaan tuo inhimillinen ja hyväksyvä ryhmätoiminta. Kirjoitit sen sitten vihkoosi tai koit sen sydämessäsi.

Minut myös yllätti roolini vastuu. Sivusta seuraajana erotut muusta joukosta. Jos joku sinuun sattuu vilkaisemaan kesken tunnin ja kurtistelet kulmiasi päänsärystä johtuen, sen voi helposti tulkita nurinkurisesti. Eräs osallistuja tulikin minulta kysymään yhden tuokion jälkeen: ”Sinulla on varmaan tylsää vain istua tunnista toiseen?” Kaikkea muuta! Vaikka toiminta veti puoleen-

sa, niin oli äärettömän mielenkiintoista seurata toisenlaisin silmin harjoituksia.

Tänä kesänä vastattiin myös osallistujien aiempiin toiveisiin ja esiteltiin uusi lisäys päiväohjelmaan – Slow Down. Minä sain vastuulleni nämä iltojen rauhoittumistuokiot. Hehkuin intoa, sillä aihe oli puhututtanut itseäni viimeisen vuoden ajan. Nyt pääsin jakamaan omia kokemuksiani pysähtymisestä. Hengittelimme, etsimme resonoivaa ja hellivää ääntä, tunsimme kosketuksen. Oli mielenkiintoista kuulla, miten eri tavalla jokainen koki kunkin session.

Illan Slow Downit johtivat Aila-duon rentoutumiskonserttiin. Hyödynsimme viikon aikana tehtyjä harjoituksia samalla, kun musiikki soi.

Jessika Lampi.

Olemme käyttäneet Heli Aikion kanssa jonkin verran itse tehtyjä instrumentteja esiintyessämme Aila-duona. Itse pidän esineistä ja asioista, joilla on tarina. Tämän vuoksi oli onni saada soman sattuman kautta paikallisen kurssilaisen Henrik Katon omatekemä kitara käyttöön konserttiimme.

Pilottipolku oli antoisa ja herättävä kokemus. Se toi rauhaa omaan kesken-eräisyyteen ja varmuutta omaan suuntaan opettajana. Nämä elämykset ja oivallukset tulevat rytmittämään myös tulevaa lukuvuotta.

Pedagogiikan yhteisöllinen ilotulitus

ANTTI MANNINEN

SAIN VIIME keväänä puhelun Jasesoi ry:n puheenjohtaja Juuso Kauppielta, joka kertoi minun tulleen valituksi tämän vuoden stipendiaatiksi Jasesoin järjestämälle Orff I-kurssille. Olin erittäin iloinen ja otettu tästä kunniasta. Koko Orff-touhu oli minulle lähtökoh- taisesti melko suuri mysteeri, olinhan vasta juuri saanut päätökseen musiik- kikasvatuksen ensimmäisen vuoden opintoni Jyväskylän yliopistossa. Kuu- lopuheidensuhteella uskalsin kuitenkin lähteä kurssille isoin odotuksin.

Homman nimi tuli selväksi heti kurssin avajaistilaisuudessa: olin tullut kotiin. Sellaista avoimuuden, vilpittö- myyden, rentouden, heittäytymiskyvyn ja ennen kaikkea yhteisöllisyyden mää- rää en ole kokenut missään. Oli usko- matonta seurata miten nopeasti niinkin

iso joukko toisilleen aluksi täysin tun- temattomia ihmisiä muodostui yhteis- söksi, jolla oli viikon lopussa yksi yhti- nen, samaan rytmiin sykkivä sydän. Kiitollisuuteni, että sain tulla osaksi tätä kokonaisuutta, oli (ja on edelleen) ääretön.

Mitä tulee kurssin pedagogiseen antiin, ei se kalvennut yli ymmärryk- sen käyneen yhteisöllisyyden rinnalla laisinkaan, päinvastoin. Kurssin opet- täjien tarjoama pedagoginen ilotulitus meni tunteisiin ja veti oman pedagogi- sen rimani korkeuksiin. Miksi tyytyisin itse tulevana opettajana yhtään vähem- pään, kun olen nähnyt miten hyvin asiat voi tehdä? Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, että kopioisin kaiken kurssilla op- pimani sellaisenaan omaan käyttöni. Mutta se, minkälaiset eväät se antoi mi- nulle vielä tällä hetkellä täysin lapsen- kengissä olevan oman pedagogiikkani rakentamiseen! Ja mikä parasta, pääsen hyödyntämään ja soveltamaan oppi- maani jo opiskeluvaiheessa esimerkiksi tulevaisuuden opetusharjoituksissa.

Kaiken mainitsemani lisäksi kurs- sin parasta antia olivat päivien lomassa käydyt kahvipöytäkeskustelut ja niiden

Antti Manninen.

edesauttamana tapahtunut verkostoitu- minen. Kokonaisuudessaan elin kesä- kuun alussa Orivedellä yhden elämäni mullistavimmista viikoista. Toivotta- vasti näitä tunnelmia pääsee jatkamaan heti ensi kesänä seuraavan Orff-kurssin merkeissä!

Oivalluksia ja tunteikkaita hetkiä Loppiksessa 1.-2.6.2015

HANNA-LEENA TAMMIRUUSU JA JUULI KAMMONEN

Orff-kurssit I, II ja III kokoava Loppis–Lopputyöseminaari sisälsi upeita pedagogisia hetkiä musiikin parissa sekä herätti osallistujien kesken hienoja yhteisiä keskusteluja opettajuudesta kesäkuun ensimmäisenä viikonloppuna Orivedellä. Kaikkien aikojen suurimpaan Loppikseen osallistui kaiken kaikkiaan 29 upeaa musiikkikasvattajaa eri ammattialoilta ympäri Suomen. Opettajatiimissä toimivat Soili Perkiö, Terhi Oksanen, Markku Kaikkonen, Esa Lamponen, Lisbeth “Lipi” Nyström sekä Hanna-Leena “Hannis” Tammiruusu. Huikean osallistujamäärän ansiosta toimittiin kolmessa eri ryhmässä. Ryhmäläiset pääsivät tutustumaan toistensa työhön videoiden ja opetustuokioiden myötä. Jokaisen 45 minuuttia kestävässä sessiota seurasi huikeat hurraahuudot sekä valtaiset aplodit, syvälliset keskustelut sekä pohdinnat, eikä onnenkyyneliä pidätelty.

Tähän juttuun on koottu muutamien Musiikkipedagogiikan koulutusohjelmasta valmistuneiden ajatuksia ja kommentteja Orff-kursseista, Loppiksesta sekä koko koulutusohjelmaa seuranneista pedagogisista oivalluksista ja niiden vaikutuksesta omaan työhön.

“Orff-kurssit ovat syventäneet ja tukeneet musiikin opetuksen lisäksi myös koko pedagogiikkaani. Heittäytyminen, leikinomaisuus ja improvisointi ovat löytäneet tiensä omaan luokkaani. Minua helpotti ajatus siitä, että voin yhdistää musiikin opetuksessa eri taiteenmuotoja. Orff III-kurssin jälkeen tuli yllättäen epävarma olo, vaikka pedagogiikkaa olinkin jo sisäistänyt ja siihen rakkaussuhteen luonut. Mietin pitkään voinko tulla Loppikseen, koska en todellakaan koe olevani valmis Orff-pedagogi. Päätin kuitenkin uskaltaa. Loppiksen myötä oivalsin, että minun ei tarvitsekaan olla valmis. Teen työtä niillä välineillä mitä minulla juuri nyt on. Kehityn ja opin lisää koko ajan työssäni. Nykyään musiikin tunneilla on

paljon mukavampaa sekä oppilailta että opettajalla kuin ennen Orff-kursseja.”

Helena Jolkkonen, luokanopettaja, Kolin koulu, Lieksa.

“Kun katselen aikaa ennen Orff-kursseja, huomaan, että itsessäni on tapahtunut valtava kehitys. Opetukseni kohde-ryhmä, erityisoppilaat kaikkine erityispiirteineen tuovat lisähaastetta opetustilanteisiin. Pitkien lukuvuosien jälkeen on ollut rentouttavaa saapua JaSeSoin Orff-kursseille. Kursseilta kotimatikalle lähdettyä olen kokenut itseni jälleen voimaantuneeksi, vaikka kurssipäivät ovat olleet uskomattoman pitkiä, täynnä toimintaa. Kesäloman aikana ideat ovat aina

hautuneet tulevaa lukuvuotta varten mielessä. Jokainen Orff-kurssi on ollut monipuolinen ja innostava. Kiitos mahtaville opettajille! Myös ulkomaiset opettajat ovat olleet arvokas lisä.”

Johanna Pähti, erityisluokanopettaja, Hiekkakummun ala-aste, Helsinki.

“Orff-kesien aikana on ollut hedelmällistä keskustella eri ammattitehtävien toimivien kurssikavereiden kanssa ja peilata asioita omaan itseensä, työhön, sekä ammatti-identiteettiin. Keskustelujen, oppituntien, harjoitteiden ja omien pohdintojen myötä olen alkanut ymmärtää paremmin ammattini laajuuden sekä työni monimuotoisuuden ja vaativuuden. Arvostus omaa tekemistä kohtaan on kasvanut ja itsetuntemukseni parantunut. Olen oppinut kaiken uuden ohella myös tunnistamaan itsessäni jo olemassa olevia vahvuuksia sekä ymmärtämään, kuinka suuressa osassa musiikki minussa on. Loppis oli piste iin päälle. Oli todella antoisaa, kun pääsimme opponomaan muita ja keskustelemaan ryhmän kanssa omasta kasvusta. Kun kaikki pääsivät näkemään, miten hienoa työtä jokainen omassa työarjessaan tekee, porukka tiivistyi entisestään.”

Meri Ollila, päivähoitaja, Rauhalan Päiväkot, Sääksmäki, Valkeakoski.

“Hakeuduin Orff-kursseille siksi, että halusin kasvaa ja kehittyä musiikinopettajana. Orff-kurssit ovat muuttaneet opetustani lähes kokonaan. Oivalsin sen, että musiikki on enemmän, kuin mikä tahansa oppiaine. Se on ihmeellinen maailma, joka voi auttaa lapsia ja nuoria kasvamaan luoviksi yksilöiksi. Se voi saada aikaan sellaisia kokemuksia, jotka auttavat, lohduttavat, ilahduttavat, voimistavat sekä jäävät mieleen ikuisiksi ajoiksi. Loppis kokosi koko prosessini. Oma pedagoginen kasvu olisi varmaan jäänyt jollain tavalla kesken ilman Loppista. Viikonlopun aikana näki koko sen polun, joka on yhdessä kuljettu. Ennen Loppityöseminaria pelotti, että ‘mitä, kun kaikki loppuu nyt tähän’, mutta Loppiksen jälkeen oli turvallinen olo lähteä matkaan. Nythän kaikki vasta alkaa.”

Kirsimari Pohjanheimo, luokanopettaja, Kurittulan koulu, Masku.

“Loppityön jälkeen olen huomannut, että Orff-pedagogiikan arvomaailma on juurtunut syvälle henkiseen kasvattajuuteeni. Lisäksi Orff-pedagogia on ulottanut vaikutuksensa muillekin elämän osa-alueille kuin pelkästään musiikin opettamiseen. Olen saanut itselleni suurta rauhaa ymmärtäessäni, ettei minun ihmisenä tarvitse olla täydellinen eikä valmis. Poraudun omalla tahdillani elämän spiraalilla yhä syvemmälle. Pysähtyen välillä näkemään, kuulemaan ja tuntemaan missä mennään. Sitten matka jatkuu taas.”

Erja Mesimäki, Musiikkipedagogi (AMK) Oulu/Rovaniemi

“Nyt Orff-kurssien jälkeen minusta tuntuu, että Orff on minussa ja minä osana Orffia. Tärkeimmän oivalsin heti ensimmäisen kesän jälkeen: ‘Orff-pedagogiikka perustuu lapsen kunnioittamiselle’ Lause, joka ohjaa minua työssäni on se, että ‘Ihmiset eivät välitä siitä, kuinka paljon minä tiedän, vaan he haluavat tietää sen, kuinka paljon minä välitän.’ Nykyään en opeta musiikintunneillani musiikkia. Minä opetan lapsia, joista jokainen kasvaa siellä omien taitojensa mukaan. Jokainen loistaa. Jokainen osaa. Jokainen osallistuu. Jokainen oppii iloiten ja huomaamattaan.”

Katri Pietilä, luokanopettaja, Kaisajoen koulu, Tervola.

“Olen Orff-koulutuksen aikana vapautunut huomattavasti. Suurimman muutoksen olen huomannut heittäytymisrokoheudessaani, tilanteen havainnointikyvyssä ja hienovaraisten muutosten tekemisessä lennossa. Parasta on ollut myös oppimisen prosessinomaisuus ja koulutuksen rakenne; kesällä viikko opetusta ja seuraava lukuvuosi käytännön työtä. Sittem jällen on viikko opetusta ja tämän jälkeen vuosi työtä. Kolmas kurssi ja sen jälkeen työtä ja reflektointia. Prosessini eteni kuin suoraan OPS:sta: Oivallus–Omaksuminen–Sisäistäminen–Oman kasvun reflektointi. Loppiksessa kiteytettiin ja tiivistettiin koko neljän vuoden prosessi kahdessa päivässä. Keskusteluissa palattiin jokaisen Orff-taipaleen alkuun neljän vuoden taakse ja kerrattiin millainen polku kullakin on ollut. Se oli todella antoisaa.”

Sanna Tervasmäki, musiikkiterapeutti, Seinäjoen keskus-sairaala.

“En ensimmäisenä kesänä ymmärtänyt, miksi Orff-kurssit on jaettu pitkälle aikavälille kestäen kokonaisuudessaan yli kolme vuotta. Enää en ihmettele. Oma pedagoginen kasvu ja pohdinta on työtä, joka tapahtuu ajassa. Vuosien saatossa kurssikesien toistuessa ja viimein lopputyöseminarin myötä huomaan pohtivani kuluneita vuosia varsin tunnepitoisesti. Koen varsin syvästi, että se tunnemaailma, mikä Orff-kokonaisuuteen liittyi, luotiin yhdessä varsin välittävässä ja ammattitaitoisessa ohjauksessa. Meitä kurssilaisia haastettiin, houkuteltiin ja rohkaistiin tekemään, toimimaan ja keksimään. Meitä opastavat pedagogit heittäytyivät ja näyttivät omalla esimerkillään paneutumista ja tunteen paloa tekemisessään. Siinä oli hyvä alusta alkaa työstämään omia kehityksen portaitaan.”

Helena Antola, luokanopettaja, Soukan koulu, Espoo.

Oppimisen riemua, ideoita ja ajatusten vaihtoa ”Mitä tehdä musatunnilla” -kurssilla

LAURA VAINIO

Ensimmäinen ”Mitä tehdä musatunnilla”-kurssi järjestettiin kesäkuun alussa Ahlman-opistolla Tampereella. Idea kurssin järjestämiseen tuli samannimisen Facebook-sivun perustajalta, musiikinopettaja Pietu Haloselta. Jaserei ry ja Koulujen musiikinopettajat ry lupautuivat mukaan järjestämään kurssia, ja se täyttyi osallistujista salamavauhtia. Tarvetta tällaiseen koulutukseen siis mitä ilmeisemmin on.

AHLMAN-OPISTON vihreä pihamaa kukkaistuksineen ja tyylikäs vanha päärakennus olivat myönteinen yllätys siellä ennen käymättömälle. Maalaisydyllä lehmälaitumiseen tarjosi oivan opiskeluympäristön myös kesälaitumille pian kirmaaville musiikinopettajille.

Kurssin avasi Soili Perkiön johdattelema ”kohtaamispoloneesi” ja liikuntasali täyttyi iloisista huudahduksista ja jälleennäkemisen riemusta. Uusia tuttavuuksiakin solmittiin musiikin ja liikkeen soljuessa eteenpäin.

1 Taavi Lehtonen ja Soili Perkiö.

2 Improvisointia pullareseptin tahtiin.

3 Jump! Labanin liikemuotojen tutkimista Terhi Oksasen opastuksella.

Uusi OPS vaatii ajattelutavan muutosta

Eija Kauppinen opetushallituksesta valotti luennollaan peruskoulun uuden opetus suunnitelman tausta-ajatuksia ja sitä miten se vaikuttaa musiikinopetukseen. Uusi OPS painottaa entistä enemmän jokaisen lapsen ainutlaatuisuutta ja oikeutta kehittää omia taitojaan omista lähtökohdistaan. Musiikille ominainen toiminnallisuus ja vuorovaikutus nousevat arvoon kun pedagogiikassa aletaan painottaa entistä enemmän aktiivisen toimijan roolia. Kauppinen mukaan musiikilla on aineena vahva asema tulevassa OPS:ssa, sillä musiikilla on jo monta vuotta ollut oppilasta aktivoiva pyrkimys ja ote. Oman haasteensa opettajalle luo musiikin ryhmien taitotason heterogeenisuus ja koulujen välinen eriarvoisuus opetusvälineistössä.

Näitä musiikinopettajan työn haasteita ja mahdollisuuksia pureskeltiin myös Pietu Halosen järjestämässä ”Learning café”- tilaisuudessa. Kiertävissä ryhmissä pohdittiin ja jaettiin musiikinopettajan arjen iloja ja suruja, ja syntyneistä ajatuksista ja ideoista keskusteltiin vielä lopuksi yhdessä.

Improvisointia, säveltämistä ja aktiivista musiikinkuuntelua

Taavi Lehtosen työpajojen aiheena oli ”Musiikkia hetkessä- improvisoin ja sävellän”. Niinpä me kurssilaiset huomasimme hetken päästä jo säveltäneemme teokset ”Pullaresepti” tai ”Koulun järjestyskäsköt”. Vahvalla ja rautaisella ammattitaidolla Taavi johdatteli ryhmän sykeharjoituksista soittimin tehtyihin riffeihin ja sitä kautta harmoniseen improvisointiin ja melodian tekemiseen.

-Oppilaiden kanssa tämä prosessi vie tietenkin enemmän aikaa, jopa yhden lukukauden, mutta halusin esitellä läpileikkauksena miten etenen musiikintunneilla improvisoinnista säveltämiseen. Myös iPadin sovelluksia käytettiin visuaalisten ja musiikillisten ryhmätöiden tekoon ja erilaisten sointivärien ja äänimaailmoiden etsimiseen lähiympäristöstä.

Seuraavan kurssipäivän aamuna Soili Perkiö herätteli kurssilaiset tutustumaan aktiivisen musiikinkuuntelun moniin eri mahdollisuuksiin. Musiikinkuuntelua voi tehdä aktiiviseksi monin eri tavoin ja kaikkia eri aisteja yhdis-

tellen. La Rotta- tanssin soittimet ja muoto tulivat kuin huomaamatta tutuiksi monipuolisesti liikkuen ja tanssien. Myös mielikuvien käyttöä kokeiltiin liikkuen ja verbalisoiden niitä papereille.

Musiikkipedagogin eettinen lupaus

Markku Kaikkosen luento ”Mitä tehdä musatunnilla – vai miten?” sai koko luentosalin kuuntelemaan hiljaa hiiskumatta. Markku esitteli mitä ja miten -kysymysten rinnalla vielä vastauksia missä, miksi, kuka ja kenelle? -kysymyksiin. Hänen esittelemänsä musiikkikasvatuksen monidimensioinen malli tuntui kerrassaan hämmentävän upealta yhteenvedolta oikeastaan kaikesta niistä pedagogisista osa-aleista, joita musiikinopettaja tarvitsee ja käyttää työssään. Mieleen jäi myös hänen esittelemänsä ajatus musiikinopettajan ”eettisestä lupauksesta”:

- varmistan, että kaikki soittaa
- opetan tietoja ja taitoja

Saimme loistavan opitunnin siitä kuinka sanattomasti ja liikkeen ja leikin avulla oppilaat johdatetaan heti musiikin tekemisen ytimeen.

-IPad kannattaa ottaa työkaluksi vasta kun musiikin syke on koettu ja sisäistetty kehollisesti monin eri tavoin, ja sille pitää antaa aikaa. Opettajana kannattaa miettiä opetanko kymmenen

asia yhdellä tavalla vai yhden asian kymmenellä eri tavalla. Sekä Terhin 7.- luokkalaisten videoissa että kurssilaisten ryhmätöissä näkyi mahtava luomisen riemu ja ideoiden kirjo.

Samasta aiheesta jatkoi viimeisen päivän luennoitsija Marja-Leena Juntunen Sibelius-Akatemiasta, jonka aiheena oli kehollinen oppiminen musiikissa ja kehollisuus musiikinoppimisessa. Oppimiskäsitys on laajentunut käsittämään muutakin kuin käsitteellisen ajattelun. Oppiminen ei ole siis vain ajattelun tulosta vaan keho, kehon liike, tunteet ja ajattelu vaikuttavat oppimiseen ja niillä on merkitystä oppimisessa. -Tämä ajatus on läsnä myös uudessa

- kehitän musikkoutta monipuolisesti

- lisäksi muistan, että musiikillinen toiminta on merkittävä asia niin yksilölle, hänen lähipiirilleen kuin yhteisöllekin.

Kymmenen asiaa yhdellä tavalla vai yksi asia kymmenellä tavalla?

Terhi Oksasen työpajoissa aiheena oli ”iPad ja toiminnallinen musatunti”. Terhi esitteli omien 7.luokan oppilaitensa kanssa tekemänsä oppimisprosessin, jonka lopputuloksena oli oppilaiden omat iPadeilla tehdyt, upeat ryhmätyöt.

Mitä tehdä musatunnilla -kurssille osallistujien mietteitä

1. Mikä sai sinut osallistumaan kurssille?

2. Mitä olet oppinut kurssilla?

3. Mitä ajatuksia luennot herättivät?

2. Todella paljon. Sain vinkkejä toiminnallisuuden ja kehon käyttöön musiikinopetuksessa. Yksinkertaiset ja toimivat jutut ovat oleellisia musiikinopetuksessa. IPadin käyttöön sovelluksia.

3. Erityisesti Markun musiikin opetuksen perusarvoihin pureutuva luento jäi mieleen. Kaikki mukaan!

rauhallinen läsnäolo ja punainen lanka prosessissa.

3. Markun luennon ”Musiikki kuuluu kaikille” -ajatus inspiroi samoin kuin ajatus musiikkipedagogin eettisestä lupauksesta.

Ilkka Järviluoma, musiikkiin erikoistunut luokanopettaja, Jyväskylän kristillinen koulu (luokat 1-9).

1. Kaipasin uusia ideoita opetukseeni ja luettuani kurssista Facebookissa ilmoittauksiin.

Sanna Pasanen, musiikinopettaja, Etu-Töölön lukio.

tymistapoja kehollisuuden ja teknologian yhdistämiseen musiikinopetuksessa. Vinkkejä säveltämiseen iPadin avulla. Mieleen jäi myös Soilin ihanan

1. Päätimme kavereitteni kanssani osallistua koko porukalla kurssille. Ohjelma näytti hyvältä Facebookissa.

2. Uusia lähestymistapoja kehollisuuden ja teknologian yhdistämiseen musiikinopetuksessa. Vinkkejä säveltämiseen iPadin avulla. Mieleen jäi myös Soilin ihanan

Mirjam Ruohonen, musiikkiin erikoistunut luokanopettaja, Vitikkalan alakoulu, Jämsä.

1. Hyvä ystäväni houkutteli minut mukaansa kurssille. Myös Facebook-sivut innostivat lähtemään kurssille.

2. Silmät ovat auneet uusille mahdollisuuksille ja ideoille siitä mitä musiikkitunnilla voi tehdä. Kehollisuuden käyttö musiikinopetuksessa. Myös uusia asioita tulevasta opetussuunnitelmasta.

3. Luennot ovat herättäneet paljon ajatuksia. Esimerkiksi se, miten moniin asioihin musiikki vaikuttaa.

opetussuunnitelmassamme, vihdoin!

Juntunen kertoi myös olleensa seuraamassa Terhi Oksasen edellä kuvattua prosessia Kuitinmäen koulussa. ”Olin vaikuttunut siitä kannustavasta ja positiivisesta ilmapiiristä, joka ryhmissä vallitsi.” Juntunen totesikin, että vuorovaikutus ja yhteisöllisyys näyttävät vaikuttavan yllättävän voimakkaasti oppimiskokemukseen.

Omaa yhteismusisoinnin iloa ja jatkamista koettiin jami-illassa, josta ei laulajia ja soittajia puuttunut. Upeaa nähdä kuinka musiikkikasvatuksen kenttämme on pullollaan taitavia ja monipuolisia muusikoita!

Kurssilaisia ryhmätyön kimpussa.

Miten kaikki sai alkunsa

PIETU HALONEN

-Ryhdyin koulun musiikinopettajaksi syksyllä 2010. Tuoreena opettajana koin haiketta seuratessani muiden aineryhmien opettajia. Kieltenopettajat istuivat pyöreässä pöydässä keskustelemassa syksyn opetussuunnitelmastaan ja fyken opettajat häärisivät keskenään järjestämässä välinevarastoa. Itse menin yksin musaluokkaan purkamaan edellisen opettajan hankintoja pahvilaatikoista ja ennen kaikkea miettimään, mitä ihmettä niillä musatunneilla oikein tehtäisiin! Pohjakoulutus, kurssikaverit ja tutut musamaikat olivat verraton tuki opetussisältöjen suunnitteluun ja niiden avulla pääsin alkuun. Vähitellen mielessäni virisi kuitenkin ajatus jostain suuremmasta; jos vinkkien vaihtaminen kavereiden kesken on näin hyödyllistä niin kuinka hyödyllistä olisikaan, jos KAIKKI Suomen musiikinopettajat vaihtaisivat vinkkejä keskenään.

Pyörittelin ajatusta pari vuotta kunnes syksyllä 2012 julkaisin verkkosivuston www.musaopet.org. Sen oli määrä vastata siihen tarpeeseen, jonka huomasin monilla muillakin musiikinopettajilla; tarvitaan sähköinen paikka, jossa voisi jakaa ja kysellä vinkkejä musiikin opetuksen arkeen. Sivusto saikin vähitellen parisataa jäsentä ja ilokseni myös hieman aktiivisuutta, mutta ei kuitenkaan niissä mittasuhteissa, kun haaveilin. Huomasin, että vastauksia tuli kivasti, kun jaksoi olla aktiivinen, mutta vähitellen keskustelu vaimeni - fyysikoiden termein kriittistä massaa ei vielä oltu saavutettu.

Marraskuussa 2013 kiinnitin huomiota tutun musiikinopettajan, Jari Huvilan perustamaan Facebook-ryhmään ”Mitä teh-

Pietu Halonen

dä musatunnilla...”. Olin ollut ryhmän jäsen jo hyvän aikaa, mutta ilmeisesti Facebook oli tehnyt passiivisissa ryhmissä jonkinlaisen siivouksen. Ryhmän jäsenmäärä oli pudonnut muutamaa kymmeneen. Ryhdyin toimimaan Facebook-ryhmässä lähinnä hetken mielijohteesta. Kutsuin takaisin ryhmän jäseniksi kaikki ystäväissani olevat musiikinopettajat ja ryhdyin tuottamaan ryhmään sisältöä. Minulle oli muutamassa vuodessa kertynyt normaali musiikinopettajan pakillinen oivalluksia, tuntuksunnitelmia sekä valmista materiaalia, jota ryhdyin suoltamaan ryhmään. Ajattelin, että jos yksi aloittaa niin muut seuraavat perässä. Edellisestä kokemuksesta oppineena ymmärsin myös, että porukkaa on oltava tarpeeksi, jotta touhu nousee siivilleen.

Ryhmään lähettämäni materiaali alkoi herättää vastakaikua, kun muut ryhmän jäsenet kommentoivat ja täydensivät ideoita. Vähitellen syntyi tunne, että lumipallo on lähtemässä liikkeelle. Jari teki minusta ryhmän toisen ylläpitäjän, mikä toi entisestään virtaa tekemiseen. Ryhmän jäsenistöltä (taisi olla Terhi Oksanen) saatiin sopiva kuva ryhmän yläpalkkiin ja jäsenet alkoivat jakaa omia ideoitaan kaikkien hyödynnettäväksi. Pari aktiivista ryhmän jäsentä lupasi levittää sanaa Facebookin muissa opettajien ryhmissä, mikä kiihdytti kasvun uusille kierroksille. Jäsenlaskuri pompattikin pian nelinumeroiseksi ja jatkaa yhä kasvuaan.

Nykyään ryhmä on yli 5000 jäsenen aktiivinen yhteisö, joka versoo hedelmiään ryhmän jäsenille. Yksi verraton esimerkki tästä ovat kesällä 2015 alkunsa saaneet ”Mitä tehdä musatunnilla” -koulutukset. Enää en katsele opettajienhuoneessa kaihoisesti toisten aineryhmien perään. Meiläkin on nyt oma pyöreä pöytä ja suuri onkin!

An American in Finland

KRISTINE MERTENS

IT IS DIFFICULT to find an exact place to begin on my World Village journey. I was the fortunate recipient of the 2015 Wild Card XVI World Village JaSeSoy scholarship, and so in mid-July, I took a flight across the ocean to Finland.

I was very open-minded to the entire experience. As I am finding at this very moment, quantifying the experience is incredibly difficult. I knew that each year one of the presenters comes from

the Orff Institute, and this year was no different as we were joined by Ari Glage and his incredible talents. I also understood that there would be a second instructor, which was Vilma Timonen. Vilma is an incredible Finnish player of the kantele and is on faculty at the Sibelius Academy. And I was also aware that this was an international experience that would bring people together from around the world to collaborate and create music and share their culture and experience.

What I actually came away from this adventure with was one of the most holistic, engaging, musical, and personal experiences of my life. To try and portray this, I have to start with the course site in Valkeala. We were situated in a boarding school for the folk arts on a serene, spring-fed lake, Saanjärvi. It was completely surrounded by

birch and pine trees and populated with a variety of wildlife including a pair of grebes and a family of whopper swans, the Finnish national bird. In between the trees and along all of the walking paths, there were wild blueberries and strawberries which were perfectly ripe, and I enjoyed picking a handful between classes each day. While the native Finns were not enjoying the unseasonable cool and rainy weather, it did not detract for one moment from the peaceful calm of the surroundings, which put me into the perfect mindset for the day's activities.

After our traditional Finnish breakfast, we began each day with an hour of "Good Morning" activities that were led by a pair of wonderful JaSeSoy board members Hannaleena Markkanen and Hanna-Leena Tammiruusu. It was fantastic to begin each morning with good song, body percussion, instruments and a water drum made out of the largest gourd I have ever seen. The tone they set each morning made for a wonderful day.

ABOVE The festperformance of the group process.
Photo Tiina Keisanen.

Whittling our own reco-recos.
Photo Tiina Keisanen.

A circlesong session and concentrating to play selfmade instruments, reco-recos.
Photo Tiina Keisanen.

Ari and Vilma team-taught the rest of the sessions. The theme of the village this year was “Music Made by Me”, and that is exactly what happened each and every day. Ari might begin with leading us on a session of improvised circlesongs or have us put to use the reco-recos that we made on our field trip day. Vilma would take us on a journey of Finnish folk music and the basics of playing the kantele. Together they would team teach in 5/4, improvising new ostinato or melodies with kantele, voices, or other sound sources. Ultimately, the participants of the World Village, representing seven countries from around the world, would create a new experience with flavors of the entire environment peeking through.

With eyes closed, the participants of the world village were given objects, with the directive of letting the object speak to you an experience that we recreated in movement. We broke into small groups and spoke about our memories, which was one of the most thoughtful moments of the week. Each set off to find their own nature spot to create, without out speaking a new

piece. Well, this worked out much better for some groups than others. Anyone who knows me will not be surprised that I was in one of the groups that broke the speaking rule. It was just that there were these darned mosquitos! At the end of the week, each group shared their improvised piece that they had been working on during the cooperative group work time. Those mosquitos made it into our piece, along with a snake, the beach, snoring, and still a smidgen of childhood nostalgia sprinkled in the humor. One of the other groups performed on the tiny pier, and the waves from the lake permeated their piece.

One day of the course is set aside for a field trip and an arts-and-crafts day. Right after breakfast we boarded trailers filled with hay and pulled by tractors for our secret day trip to Verla. After wandering the UNESCO heritage site of a cardboard mill and 4000 year-old stone paintings, we began our arts-and-crafts project, whittling our own reco-recos. With much help, I crafted a very percussive instrument that I now keep close at hand during the school day.

After our lunch feast and a tour of the mill, Ari led us on a music making session using our new instruments. It just doesn’t get any better than that.

Along with the beautiful scenery and the brilliant course time, there were wonderful conversations at meals, during breaks, and in the sauna. I learned a tremendous amount about the different school settings in other countries, teacher certification in Finland, and Orff Schulwerk in practice outside of the U.S. while gaining a greater respect for the many different cultures. I remember in my application for the Wild Card Scholarship that I hoped it would be a musical United Nations. I hadn’t anticipated coming away with a renewed faith in humanity and serenity that will have to sustain me until next time. Thank you to JaSeSoy ry and AOSA for the opportunity to attend such a life-altering experience.

Terveisiä Salzburgin kesäkurssilta!

ANNI LIPSANEN

”Do you know where should I go when I love to sing, when I love music from baroque to swing? When I just love to dance and move, searching for the one and only groove? To Saaaaaaaalzbuuuuuurg....”

Nämä Werner Beidingerin laulusanat pitävät täysin paikkansa. Jos rakastat musiikkia, liikettä ja tanssia on Salzburg juuri oikea paikka viettää heinäkuussa viikko!

HEINÄKUUSSA 2015 kohti Itävaltaa ja Salzburgin Orff-instituutin 52. kansainvälistä kesäkurssia suuntasi yli sata musiikkikasvattajaa ympäri maailmaa, 28 eri maasta. Osallistujia oli Etelä-Amerikasta, Aasiasta, Afrikasta, useista Euroopan maista, Australiasta ja Uudesta-Seelannista. Kurssin formaatti on vuosikausia pysynyt jo samana; osallistujat on jaettu neljään ryhmään ja aamupäivällä on oman ryhmän kanssa kaikille yhteiset tunnit neljän eri opettajan toimesta. Tänä vuonna näitä ”pakollisia” tunteja pitivät Wolfgang Hartmann aiheenaan soittaminen ja erityisesti Orff-soittimet, Verena Maschat opetti tanssia, Reinhold Wirsching keskittyi lauluun ja äänenkäyttöön ja Polo Vallejo yhdisteli kaikkea edellä mainittua. Jokaisen opettajan kans-

sa ryhmäläiset tapaavat viikon aikana kolme kertaa 1,5 tuntia. Keskipäivän ansaitun ja tarpeellisen kahden tunnin lounastauon jälkeen on iltapäivätuntien aika, joista valitaan kaksi. Tänä vuonna vapaavalintaisia tunteja pitivät Soili Perkiö keskittyen 0-6-vuotiaiden musiikkikasvatukseen, Andrea Ostertag johdatteli tanssien maailmaan, Monika Unterholznerin työpajassa työskenneltiin musiikin ja liikkeen yhdistämisen kanssa, Valerie Klein opetti tanssireografioiden tekemistä ja tanssitekniikkaa, Michel Widmerin työpajassa pääsi tekemään musiikkia kaikenlaisilla materiaaleilla ja välineillä sekä pohtimaan erityismusiikkikasvatusta. Kursin yhteiset aineet olivat tänä vuonna erityisen nerokkaasti rakennettu niin, että musiikin kaikki osa-alueet otettiin

erityistarkasteluun opettajien johdolla ja viimeisenä Polo Vallejo sai sekoittaa koko pakan. Prosessiopetus tuli monelta kantilta koettua aamupäivän tunnelila.

Yhteensä opetusta kurssilla on siis 4 x 1,5 tuntia päivässä. Iltapäivän viimeisen tunnin jälkeen on jo melko väsynyt, mutta vapaaehtoiset Singing together- ja Dancing together-illat ovat niin hienoja, ettei niitä millään voi jättää väliin. Päivät siis käytännössä alkavat klo 9.00 ja päättyvät klo 20.30. Siinä on kursipäivillä mittaa, mutta joka minuutti siellä on olemisen arvoinen! Meitä suomalaisia oli kurssilla 5 ja katselimme tietysti kurssin antia hyvin erilaisista näkökulmista ja viitekehyksistä. No, miksi ihmeessä matkustaa kesälomalta kurssittamaan itseään? Tässä neljä

Salzburgin Orff-instituutin kesäkurssilla 2015 oli yli sata musiikkikasvattajaa ympäri maailmaa.

suomalaista kesäkurseille osallistujaa kertoo ajatuksistaan ja kokemuksistaan.

Keltanokan kokemuksia

”Voiko viikon mittaisella Orff-kurssilla kokea oppineensa (yhteis)musiikista enemmän kuin lukuisina musiikkiopistovuosina 70- ja 80-luvuilla? Kyllä voi.

Taiteen pedagogiikaksi muotoilu on oma taitonsa, eikä pedagoginen ote ole myötäsyntyistä taiteilijuuden kanssa. Heinäkuinen Orff-viikko Salzburgissa esitteli joukon eri lähtökohdista alansa intohimoisesti tekeviä taiteilijoita, joiden joukossa oli poikkeuksellisia opettajia. Viikko avasi teatterintekijälle kiinnostavia ja innostavia näkyjä toisen taiteenlajin opetusmetodeihin samalla kun pääsin altistamaan itseni iloiselle kompuroinnille ja törmäilyille haastavassa seurassa uusien asioiden äärellä.

Tuli selväksi, että tekemällä opettaminen ja hienosäädetty prosessimaisuus ovat Orffin ydintä. Saatoin vain ihailla vetäjien osaamista kun he johdattivat meidät muutamassa minuutissa neliäänisiin lauluharmonioihin tuikituntemattomilla kielillä tai kehorytmeihin, joissa jalat eivät tienneet mitä kädet tekevät, päästä puhumattakaan.

Tällaisen musisoinnin ytimellä muun muassa lauluinstrumentin tekni-
nen hallinta ja kontrolli jäävät taustalle kun korva ja keho tavoittavat kuin itsestään jotain olennaista musiikista ja yhdessä tekemisestä.”

Kati Sirén, teatterin sekatyöläinen, teatteri-ilmaisun ohjaaja.

Esittävän säveltaiteen maisteri rähmällensä

”Kokenut (jo toista kertaa kesäkurssilla Salzburgin Orffilassa) läpsyttelijä ja pimpelipommaaja on taas vaikuttanut. Toki ne kymmenettuhannet tunnit, jotka olen soittimieni parissa elämässäni viettänyt, ovat olleet äärimmäisen tärkeitä ja välttämättömiä instrumentaalisen eksperttiyden omakohtaisessa kokemisessa ja ilosanoman eteenpäin viemisessä seuraaville vuosikerroille.

Entäpä jos osan niistä tunteista olisinkin käyttänyt kokonaisvaltaiseen musiikilliseen, pedagogiseen ja elämälliseen syväskellukseen kuten Frohnburgwegillä? Olisiko oikea ranteen asento löytynyt vaikkapa taput-
tamalla? Olisiko soittimen istuvuus

löytynyt bodyperkaton? Olisiko hengitys kohdillaan ja luontevimmillaan muutaman laulusession jälkeen? Olisiko rytmi täydellisesti veressä tanssireenien jälkeen? Olisiko tasajakoinen tasajakoisempi, jos olisi välillä kurkinut länsimaisen taidemusiikin historian piikkilanka-aitojen toiselle puolelle? Olisiko puhtaus ja intonaatio turhia termejä keskusteltavaksi? Ja, genau.

Hei, te (ja me) kaikki täydelliset solistiset instrumentalistit, jotka pedagogisessa sekä taiteellisessa turbulenssissa öin ja päivin pyörimme, menkääpäs pikapikaa kurseille. Kaikki on mahdollista. Ja nautinnollista.”

*Sanna Saarinen, huilu- ja haitarmusiikan-
kantti.*

Orff-pedagogiikan matkassa

”Kolmas kerta kesäkurssilla Salzburgissa ja aina vain yhtä hienoa! Salzburgin Orff-instituuttiin matkustaa asettamaan itsensä alttiiksi uudelle ja heittäytymään musiikin vietäväksi, luotan siihen, että kerrankin joku muu ohjaa ja vie prosessia eteenpäin. Koen jotain, mitä oppilaani kokevat joka tunnilla – olla uuden edessä tietämättä mihin se johtaa. Se on jännittävä ja minusta hyvin terveellinen tunne pedagogille. Nerokkaiden pedagogien opetuksessa oleminen tuntuu etuoikeudelta ja kokonaisvaltainen musiikin tekemisen tapa täydellisen oikealta oppimistavalta!

Olen käynyt Suomessa Orff-tasokurssit 12 vuotta sitten ja lisäksi tietysti lukemattomat SyysSeSoit ja Rytmise-minaarit. Noilla kursseilla hienointa on välittämisen, tasavertaisuuden, hyväksymisen ja kokonaisvaltaisen humanistinen ilmapiiri – pedagogista antia tietenkään unohtamatta. Joka kerta olen äärimmäisen hämmästynyt siitä, että sama tunnelma on myös Salzburgin kurssilla. Sellainen ”Orff-henki”, tekemisen ja välittämisen meininki. Ja vielä kun lisätään kansainvälisyys ja ihmisten tyystin erilaiset lähtökohdat, saadaan aikaan jotain aivan ainutkertaista. Itselleni vaikuttavinta on aina laulu- ja tanssi-illat. Samassa tanssialissa noin 100 muusikkoa, jotka laulavat tai tanssivat sydämensä kyllyydestä, käsi kädessä, vierekkäin, kansallisuuteen, uskontoon, ikään tai sukupuoleen katsomatta. Vierekkäin gregoriaanista kirkkolaulua laulaa muslimi ja kristitty, ukrainalainen ja venäläinen, iranilainen nainen ja länsimaalainen mies. Se on

hetki, jolloin on vain musiikki, yhteinen syke ja harmonia, rauha ja onni!”

Anni Lipsanen, musiikkipedagogi, varhaisiän musiikinopettaja.

Erityismusiikkikasvatusta Orff-Schulwerkin keinoin

”Erityismusiikkikasvatuksen käytänteiden ja tutkimuksen näkökulmasta kansainvälinen Orff-kurssi tarjosi ennen muuta perspektiiviä koulutuksellisen tasa-arvon ja inklusion toteutumiseen eri maiden musiikkikasvatusjärjestelmissä. Orff-Schulwerk on lähtökohditaan inklusiivista: pedagogiset ratkaisut ovat laaja-alaisia ja yksilöllisiä, mutta useissa maissa koulutusta koskevat rakenteet, esimerkiksi opetussuunnitelmat tai pääsykoejärjestelmät, rajoittavat niin sanottujen erilaisten oppijoiden pääsyä musiikinoppimiseen ja -opetukseen.

Erityispedagogisesta näkökulmasta ”prosessiajattelu” on mahdollisesti haasteellisin Orff-Schulwerkin periaatteista. Kurssilla oli tänä vuonna erityismusiikkikasvatusta koskeva iltaluento työpajoihin, joiden fokuksissa olivat oppijat, joilla on esimerkiksi autismin kirjon tai kognitiivisen kehitysvammaisuuden aiheuttamia tuen tarpeita. Session luento-osuus korosti kiitettävästi opettajan kasvatusajattelun ja asennoitumisen sekä hyväksyvän ilmapiirin merkitystä prosessien suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa. Kuitenkin kansainvälisesti verrattuna suomalaisessa Orff-koulutuksessa kognitiiviset tuen tarpeet huomioidaan erityisen ansiokkaasti: linjakkaiden prosessien organisoimiseen ja konkretisoimiseen on kehitetty pedagogisia ratkaisuja, kuten Kuvionuotit-nuotinkirjoitus, joka on monipuolisesti sovellettava ja käyttökelpoinen myös Orff-Schulwerkiin perustuvassa pedagogiikassa. Erityisesti niiden oppilaiden kohdalla, joilla on poikkeavuutta kognitiivisessa kehityksessä, prosessit edellyttävät erityistä konkretisoimista. Toisaalta kehollisuutta, liikettä ja tanssia on painotettu suomalaisessa erityismusiikkikasvatuksessa, saati erityispedagogiikassa, verrattain vähän ja tähän Salzburgin Orff-kurssi kokonaisuudessaan tarjosi merkittävästi uusia käytännöllisiä ja teoreettisia avauksia.”

Sanna Kivijärvi, tohtorikoulutettava ja laaja-alainen erityisopettaja.

Ollaanko tuttuja jo?

KIRSI HYYPPÄ

Tällä palstalla JaSeSoi Ry:n rivijäsenet esittäytyvät ja kertovat kuulumisiaan

Sanna Purokuru

Kerro kuka olet, mitä teet ja missä työskentelet?

Olen Sanna Liisa Purokuru viiskyt vee. Asun pienessä Multian kunnassa, onnellisesti keskellä metsää. Olen töissä paikkakunnan ainokaisessa koulussa, Sinervän koulukeskuksessa. Tänä vuonna opetan kakkosluokkaa ja musiikkia kolmas- ja seitsemäsluokkalaisille sekä kuvataidetta yläkoululaisille. Minulla on myös lapsikuoro.

Mistä olet saanut innostuksen kipinän musiikin opettamiseen?

Olen pienestä saakka ollut innostunut musiikista sen eri muodoissa. Luulenpa, että musiikki on ollut yksi hienoimmista jutuista kaikissa elämänvaiheissani. Erikoistuin luokanopettajaopinnoissani musiikkiin ja kuvataiteeseen.

Miten Orff-pedagogia näkyy työssäsi?

Vuosien opettamistyön jälkeen vihdoin suoritin JaSeSoi ry:n Orff-pedagogiset opinnot. Se oli käänteentekevä juttu. Löysin pedagogisen yhteisön, löysin oivaltamisen ja opettamisen ilon. Halusin opiskella lisää ja lähdin San Franciscon kansainväliselle Orff-kursseille. Sain juuri kolmivuotisen kokonaisuuden onnellisesti päätökseen.

Sen sijaan, että soitetaan ja lauletaan oikein, kiinnostaa enemmän se oppimismatka, sen varrella tapahtuvat moninaiset asiat. Mielenkiintoista ja haastavaa on huomata erilaista oppimista ryhmässä ja miten prosessin kuluessa yrittää saada kaikki pysymään mukana. Leikki on tärkeä elementti kaikenikäisten kanssa. Koulupäivät lähtevät käyntiin viikon aamutanssimusiikilla. Musiikin opiskelu on kokonaisvaltaista ja samalla tavalla tulee suhtauduttua muuhunkin opettamiseen. On lisääntynyt tietoisuus ja vastuu siitä, miten musiikin kautta voimme opettaa suvaitsevaisuutta ja muita arvoja, elämää.

Millaisia yhteistoimintamuotoja olet kehittänyt työssäsi?

Olen muutaman vuoden pitänyt yh-

teisiä musiikkiliikuntatuokioita ykkös-kolmosille, neloskuutosille ja yläkoululaisille. Niiden tavoitteena on, että koko koululla olisi yhteisiä lauluja ja tansseja. Hieno kokemus on, kun pienet ja isot tanssivat yhdessä. Ei se ole kovin helppoa ollut yläkoulussa, mutta en haluaisi antaa periksi. Uskon, että yhdessä laulaen ja tanssien tunnelma paranee.

Perustin lapsikuoro Zimpukan Multialle muuttomme jälkeen mm. omille pojilleni hyväksi harrastukseksi. Siitä on nyt kaksitoista vuotta. Kuoro on ilahduttanut esiintymisillään pienen kunnan monenlaisissa tilaisuuksissa. Multiaista satoa-kulttuurifestivaali ja Keuruun musiikkileiri ovat kuuluneet kesäpuuhiin vuodesta toiseen. Niiden lisäksi elämäni kuuluu kuoro- ja laulu-yhtyejuttuja, rytmikkapajaa, paukepiiriä, taidenäyttelyitä...

Millaisia onnistumisen kokemuksia työ ja musiikin harrastaminen on sinulle antanut?

Onnistumisen kokemukset liittyvät oppilaitten onnistumisen kokemuksiin. Se on aina paras palkkio ja motivaation lähde. Pienetkin jutut ovat tärkeitä, kun opitaan ja oivalletaan pienin askelin. Hienolta tuntuu, kun koko koulu laulaa! Olen myös innostunut luovasta liikkeestä ja tanssista. Jos sitä intoa saan eteenpäin siirrettyä, niin se on onnea se.

Orff-opintojen myötä löysin myös saxofonisoiton ilon uudestaan. Olen vähän sellainen enemmän innokas kuin taitava ja sinut sen kanssa. Sillä asenteella on tullut kokeiltua kaikenlaista ja riemua on piisannut. Tykkään jammaila yhdessä. Olen myös opetellut soittamaan ukulelea muutaman vuoden ja siitä on tullut tärkeä osa jokapäiväistä elämää. Myös laulaminen on ihanaa ja improvisointi.

Play, sing and dance, siinäpä se, MUTTA kaikkein hienointa ja merkityksellisintä on kuitenkin ihmiset, joiden kanssa näitä asioita saa jakaa. Toteuttaa parasta mihin me ihmiset kykenemme elikkäs rakkautta.

Miten musiikki vaikuttaa arjessasi?

Olen laulanut Klemettiopiston naiskuorossa kohta parikymmentä vuotta. Laulan myös Pelakuu-triossa. Ohjelmistossamme on mm. latinalaisamerik-

kalaisen laululiikkeen lauluja. Mieheni Vesan kanssa yhdistämme musiikkia ja sirkusta. Tupacircus company on tehnyt esityksen tuvassamme jo kahdeksana kesänä. Olemme myös mukana ns. transformatiivisessa tanssityöpajassa. Siinä katsojien tarinat esitetään tanssijoiden liikkeenä ja muusikoiden äänimaisemana. Vesa on ohjaaja ja olen mukana muusikkona. Olen aika avoin lähtemään mukaan monenlaisiin juttuihin.

Musiikin kuuntelu on kausittaista. Joskus eksyn tuntikausiksi seikkailemaan youtuben ja spotifyn poluilla ja innostun uusista löydöistä, joskus taas laitan Pärtin Spiegel in Spiegelnin tai muun vastaavan repeatille ja annan ajan kulua. Hiljaisuus on tärkeää vastapainoa koulun äänimaisemalle. Sitä löytyy yllin kyllin täältä vuosisataisesta talosta ja ympäristöstä. Enää yksi ysluokkalainen asuu kotona, muut poikaset jo maailmalla.

Mikä sulla soi?

Just kuuntelin Polo Vallejon parituntisen luennon, jossa afrikkalainen polyrytmikka ja Ligetin pianomusiikki soivat sulassa sovussa. Sitä ennen kuuntelin Brasilialaisen Uaktin musiikkia. Sen tahdissa liikuttiin San Franciscon Orff-kursseilla. Sinne haluaa palata muistoissa. Nyt tulee yömusiikki rankalaista chansonia, jota tulkitsee Barbara Septembre. Se oli jossain elokuvassa ja halusin kuulla sen uudestaan. Tunnetta löytyy, kaihoa.

Greetings from Iceland!

KIRSI HYYPPÄ

How did it all begin?

In July 2007 the Icelandic Orff-Schulwerk Association, SOTI, was founded in Iceland with 65 members listed. Although it marked a formal beginning, the history of Orff-Schulwerk's influence goes back almost 50 years. Icelandic music educators were introduced to The Orff-Schulwerk approach through Prof. Dr. Hermann Regner who visited Iceland in the 60's. Two students, studied at the institute at that time but from 1970 until 1985 no student from Iceland attended the studies at Orff Institut. Then came three in a row, Elfa Lilja 1997-99, Kristín from 1990-92 and Nanna Hlíf graduated 2002. Now the three of us are working close together, carefully watering the "Wildflower", motivating our colleagues and students to learn and understand the ideas of the Orff-Schulwerk approach.

The short name of our association is SOTI is an abbreviation of the Icelandic "Samtök Orff Tónmennta Íslandi". SOTI was however also the name of Mrs. Liselotte Icelandic horse, which we had the good fortune to get to know through her love of Icelandic horses. When we formally celebrated the establishment of SOTI in 2007, Frau Orff, Hr. Rösch, Sonja Czuk and Regina Pauls came to Iceland to celebrate with us.

How and where does the association work and what kind of activities does the association organize?

Sóti is a non-profitable organization, we manage to keep a low cost for the workshops which are held annually but

sometimes more often.

Thankfully there are always new ideas to aim at and last year we did a project that we felt very proud of. We decided, that since we haven't established any Level courses, to offer a continuous workshop throughout the school year. Once in a month we offered a one day workshop for music and dance educators. The courses were well attended, and had a good variety of themes and subjects of music and movement.

We support financially one or two music teachers to attend the International summer course at the Orff Institute.

What kind of activities you have internationally?

There are annual meetings, held by the Orff Forum and the Orff Stiftung, for Orff associations around the world. It is a very important connection for us, both for the professional development as well as personal. Even though the three of us work closely together and travel around the world to give workshops, there is a lack of communication with collages from abroad. That is why we think it is very important that we attend that meeting every year.

Our current cooperation is a collective project, called Nordic Lights. Together we are working on a teaching material based on traditional Nordic ideas presented in the Orff approach. Each country Greenland, Faroe Islands, Sweden, Norway, Denmark, Finland and Iceland contributes songs, games, movement and instruments to work with text, narration, space and stories.

Emphasis is placed on each country to examine its uniqueness. The group consists of great people from the Nordic countries; some have graduated from the Insitute, i.e. Ruth Vilhelmina from Norway and Ingrid Oberboek from Denmark and Vuokko from Sweden. Then there are two excellent candidates from Faroe Islands and one from Greenland who are aiming to learn more about the Orff approach.

The group applied for a grant in Nordplus Horizontal programme and mid-June 2015 we received the good news that we had got a grant of 67.000 EUR from Nordplus. That means we can start re-organizing and planning.

What kind of visions or dreams do you have your association's development in the future?

- Formalizing short study programme in music and dance according to the Orff approach within the Department of Arts Education
- Publish Nordic material on music and dance education
- Be more active and structure the publishing of articles and news connected to our work (in and out of Iceland)

Would you like to send greetings to The Finnish Orff-Schulwerk Association?

Best greetings to our neighbours and friends of the Finnish Orff association. We look forward to even more communication in the following years.

KIITOS!

- Elfa Lilja, Kristín and Nanna Half

Sibelius 150-juhlavuosi lahtelaisittain – laatua lapsille ja nuorille

LAURA TARVONEN

Suomen Sibelius-seura kirjoittaa Sibelius 150-juhlavuodesta seuraavasti: ”Jean Sibelius (8.12.1865–20.9.1957) on paljon enemmän kuin seitsemän sinfonian, viulukonserton, Finlandian ja Valse Tristen säveltäjä. Hän kirjoitti myös paljon kamarimusiikkia, lauluja sekä musiikkia eri kuorokokoonpanoille. Hänen sinfoniset runonsa ja näyttämömusiikkinsa rikastuttavat sinfoniaorkestereiden konserttiohjelmistoa.”

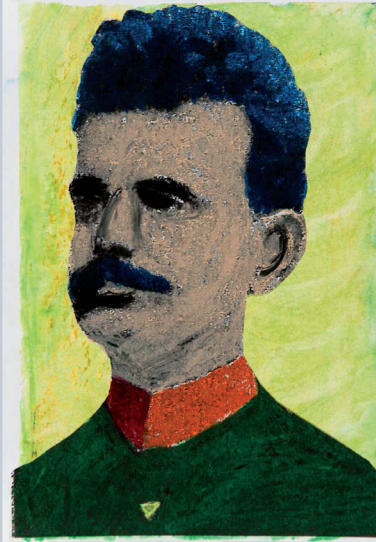
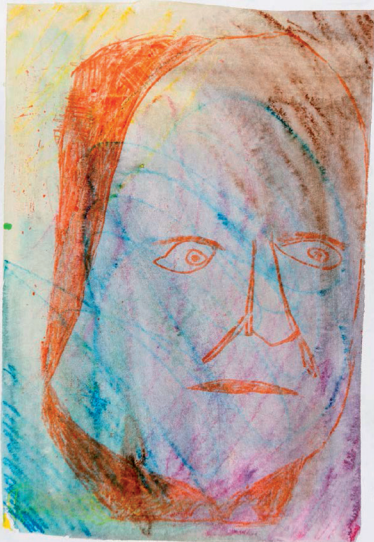
Sibelius 150-juhlavuoden suunnittelu alkoi useita vuosia sitten ja rakentui Sifonia Lahden toiminnan ympärille

Lahtelaisille lapsille ja nuorille juhluvuoden toimintaa on suunnitellut Sibelius 150-juhlavuoden lasten ja nuorten toimikunta. Monialaiseen toimikun-

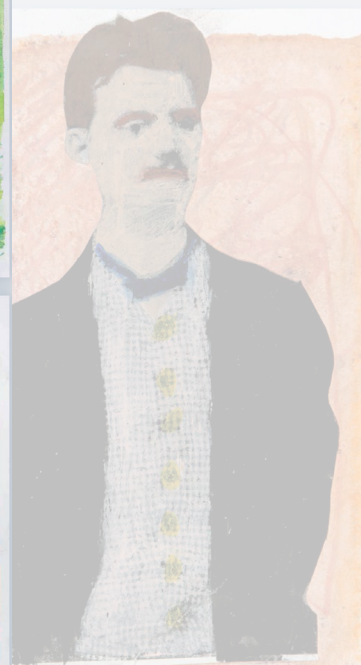
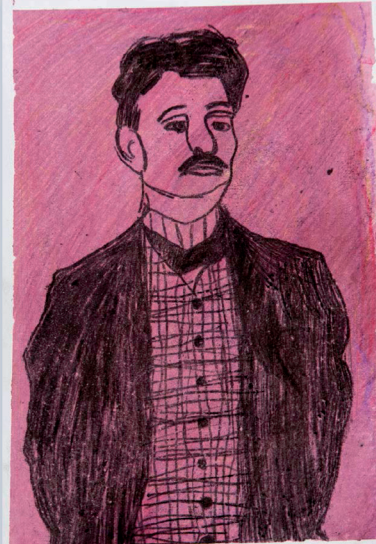
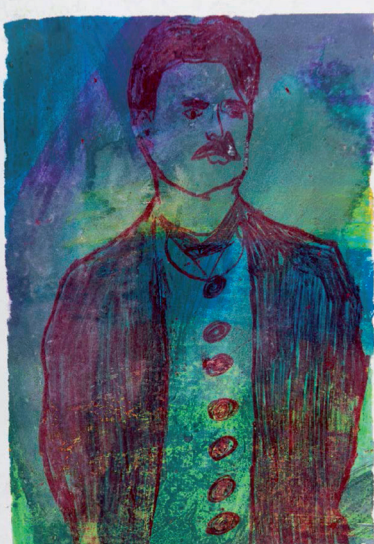
taan on kuulunut edustajia kaupungin-orkesterista, kerho- ja nuorisotyöstä, varhaiskasvatuksesta, esiopetuksesta ja perusopetuksesta sekä yleisestä kulttuuritoimesta. Toimikunta aloitti juhluvuoden toiminnan suunnittelun vuotta ennen Sibelius-juhlavuoden alkua. Lisäksi on toiminut erillinen toimikunta juhluvuoden markkinointiin ja näkyvyyteen liittyen. Koko juhluvuoden ytimessä on luonnollisesti Lahden

kaupungin orkesterin, Sinfonia Lahden toiminta ja Sibelius-talo, yksi maailman parhaista konserttisaleista. Kaupungin-orkesterin osalta juhluvuoden suunnittelu on alkanut useita vuosia ennen juhluvuotta. Sinfonia Lahden julkaistua juhluvuoden ohjelmansa, muiden toimijoiden toiminta on rakentunut luontevasti sen ympärille.

Lasten ja nuorten juhluvuoden toimikunnassa ovat työskennelleet luokan- ja

Emilia Marjasen
oppilaiden
näkemyksiä
Sibeliuksesta.

Lahtelaisia
lapsiperheitä
Finlandian ja
vesiurkujen äärellä
varhaiskasvatus-
palveluiden
järjestämässä
tapahtumassa.

Sibeliuksen ja
Sibelius-talon
juhlavuosiherkut.

musiikinopettaja Emilia Marjanen ja Lahden kulttuuriasianpäälikkö Matti Karhos. He näkevät jo tässä vaiheessa juhlavuoden yhtenä tärkeimmistä onnistumisista eri toimijoiden yhteistyön avulla luodut mahdollisuudet.

Sibelius 150-juhlavuoden rahoitus on pääasiallisesti toteutunut Lahdessa julkisin verovaroin. Yksittäisiin projekteihin, kuten ”Aino ja Jean” saatiin Opetus- ja kulttuuriministeriön sekä Päijät-Hämeen kuntien rahoitusta. Merkittävän lisärahoituksen puuttuessa suurin osa juhlavuoden toiminnasta suunniteltiin olemassa olevien toimintojen ympärille. Lasten ja nuorten juhlavuoden toimikunnan yhtenä perusajatuksena oli: ”Miten hyödynnetään juhlavuoden hengessä se, mitä tehtäisiin ja tarjottaisiin veronmaksajille muutenkin?”

Tavoitteena kansallissäveltäjän fanittaminen, vaikka videotaiteen avulla.

Juhlavuoden lasten ja nuorten toimikunnassa haluttiin luoda lapsille ja nuorille mielikuva Sibeliuksen lapsuudesta, nuoruudesta ja aikuisuudesta. Sibeliuksesta haluttiin myös välittää monipuolisen ja mielenkiintoisen säveltäjän ja ihmisen mielikuvia. Sibeliuksen aikuisuutta ja perhe-elämää tuotiin tutuksi ”Aino ja Jean”-näytelmässä

Musiikkikasvatuksellisia ja musiik-

killisia tavoitteita toteutettiin produktiokohtaisesti. Sibelius 150-juhlavuoden aikana tarjotaan tämän päivän lapsille ja nuorille sukupolvikokemus kansallissäveltäjästämmme. Tavoitteena on myös madaltaa kynnystä klassisen musiikin kuunteluun ja kokemuksiin Sibeliuksen tuotannosta. ”Kansallistunteenkin kannalta on tärkeää tuntea kansallissäveltäjämmme, jota on fanitettu jo 150 vuotta.” tiivistää Emilia Marjanen tavoitteita.

Lahden kulttuuritoimi toteutti ja markkinoi Sibelius-videon, jonka voi käydä katsomassa osoitteessa www.kulttuuripuolue.fi/sibbe/. Materiaali on tarkoitettu Sibelius 150-juhlavuoden teeman ja keskustelun avaajaksi, ja soveltuu hyvin käytettäväksi esim. aamunavauksissa. Teosto-sopimukset kattavat mahdollisuuden opetuskäyttöön. Juhlavuoden alussa video esitettiin Lahden Sibelius-talossa.

Joulukuussa 2015 järjestetään Sibelius 150-juhlavuoden juhlaviikko. Itsenäisyyspäivän kansalaisjuhla tulee olemaan Sibelius-painotteinen. Yhteistyötä tehdään myös konservatorion ja musiikkiopiston kanssa. Ohjelmistoon kuuluneen tuolloin lounaskonsertteja ja avoimia tilaisuuksia. ”Tarkoituksena on ollut, että Sibeliuksen syntymävuosi elää koko vuoden ajan. Uusia tapahtumia on luvassa vielä syksyllekin. Kaikien tapahtumien tarkoituksena ei ole ollut tuottaa lipunmyyntituloja, vaan tarjota kokemuksia.” kertoo Lahden kulttuuriasianpäälikkö Matti Karhos. Juhlavuoden tapahtumista ja produk-

tioista pyritään keräämään palaute ja koostamaan yhteenvedot, mutta niiden aika on myöhemmin.

Hei, me sävelletään, Sibeliusta, ja kuunnellaan sähköbassokonserttoja

Lahden kaupungin perusopetuksen kulttuuriohjelma on aloittanut toimintansa syksyllä 2009. Joka vuosi peruskoululaiset tutustuvat oman kaupungin kulttuurikohteisiin suunnitellun ohjelman mukaisesti ja osana opetussuunnitelmaa. Kulttuuriohjelman kohteet on valittu kullekin vuosiluokalle opetussuunnitelman mukaisesti. Konserttievierailut toisella ja kuudennella luokalla toteuttavat musiikin opetussuunnitelmaa. Konserttievierailut tavoittavat vuosittain monta tuhatta lasta. Vierailuja varten kouluille ja opettajille toimitetaan orkesteriin ja soittimiin liittyvää yleistä materiaalia. Materiaalia löytyy myös sivuilta www.phlastenkulttuuri.fi –sivuilta. Kulttuuriohjelman lisäksi kaupunginorkesteri työstää koulujen kanssa ”Hei, me sävelletään”-projektia, jossa juhlavuoden teemaan liittyen on käytetty Sibeliuksen tuotantoa.

Perusopetuksen kulttuuriohjelman mukaisesti Sibelius 150-juhlavuonna kuudesluokkalaisten järjestettiin keväällä 2015 Sibelius-talossa ainutlaatuinen konsertti. Metalliyhtye Strato-variuksessa soittava, Jean Sibeliuksen lapselapsenlapsi Lauri Porra esitti kai-

kille Päijät-Hämeen kuudesluokkalaisille sähköbassokonsertto Entropian. Konserttia varten tuotetussa käsiohjelmassa Porra kuvaa teostaan seuraavasti: ”Säveltäessäni konserttoani en tahtonut tehdä ns. klassista tai kevyttä musiikkia, tai seurata kummankaan maailman lainalaisuuksia. En tahdo tunnustaa raja-aitoja, uskon kaiken musiikin samanarvoisuuteen ja rajattomuuteen. Tahtoisin jakaa tämän kokemuksen kanssanne, kertoa tarinan.”

Syksyllä 2015 kaikki kakkosluokkalaiset päijät-hämäläiset lapset pääsevät kuuntelemaan

Sibeliuksen Satua ja osia sarjasta Pelleas ja Melisande Lahden Sibeliustaloon. Musiikkia kuvittavat Lahden musiikkiopiston tanssijien nuoret tanssijat. Konsertin kapellimestarina toimii Esa Heikkilä ja koreografina Sari Jäppinen.

Suurin yksittäinen lisäpanostus juh-lavuuteen oli kulttuuritoimen tuottama ”Aino ja Jean”- näytelmä. Laura Viipolan käsikirjoittama näytelmä ”vie lapset viihdyttävälle aikamatkalle 1900-luvun Suomeen. Teos herättää eloon voimakkaasti kokevan ja tuntevan Jeanin, sitkeän ja omapäisen Ainon sekä muistuttaa yleisöään Sibeliuksen musiikillisesta neroudesta.” Tähän produktioon saatiin opetus- ja kulttuuriministeriön sekä Päijät-Hämeen kuntien

rahoitusta, joiden avulla mahdollistettiin 16 Lahden kaupunginorkesterin muusikon ja kahden näyttelijän osallistuminen. Keväällä 2014 teoksen näkivät kaikki Päijät-Hämeen ekaluokkalaiset, noin 2000 lasta. Lisäksi Lahden Lasten Talvikarnevaaleilla esitettiin muutamia iltanäytöksiä. Myöhemmin saadun lisärahoituksen turvin teoksesta muokattiin vanhusten palvelutaloihin vietävä, kahdella muusikolla ja kahdella näyttelijällä toteutettava versio. Syksyn 2015 aikana teosta sovitetaan vielä uudestaan, ja tällä kertaa osalliseksi pääsevät 10 hämeenlinnalaisen päiväkodin lapset. ”Tällä produktiolla on siis pitkä kaari. Käsikirjoituksesta on muovattu kolme omaa tarinaansa, joissa jokaisessa on huomioitu kohderyhmä”, kertoo Matti Karhos.

Sibeliuksen koulun penkillä

Emilia Marjanen on lahtelainen luokanopettaja ja musiikinopettaja, ja toimii Lahdessa musiikin yhdysopettajana kolmatta vuotta. ”Lahdessa on ollut monenlaisia juhluvuoden projekteja. Musiikkiluokkien yhteistyönä Lotilan ja Tiirismaan koulut järjestivät Sibeliustalossa ”Sydämeni laulu”-konsertin. Muun Suomen tavoin kaikki lahtelaiset koulut saivat ”Soiva metsä”-materiaalin. Jokaisella opetustoimen alueella yksi musiikinopettaja otti vastuulleen järjestää Sibeliuksen aiheisen esityksen. Esitykset olivat poikkeittaellisia ja pitivät sisällään mm. tanssia, draamaa, musiikkia, runoutta ja kuvataiteita”, Marjanen kertoo lahtelaisten koulujen Sibeliuksen 150-juhlavuoden projekteista.

Emilia Marjanen toteutti omien oppilaidensa kanssa puolen tunnin mittaisen musiikinäytelmän huhtikuussa 2015. Näytelmän toteuttamiseen osallistuneet oppilaat olivat Kärpäsen koulun näytelmäkerhoon ja kuoroon kuuluvia 4-5-luokkalaisia. Näytelmää esitettiin kahden viikon aikana 15 kertaa lähialueen päiväkodeissa ja vanhustentaloissa. Musiikinäytelmä kertoi Jean Sibeliuksen elämästä. Näytelmän käsikirjoitti Marjasen kollega, Kärpäsen koulun opettaja Laila Riiheläinen. Juoni rakentui Sibeliuksen elämän tapahtumiin ja näytelmässä kuultiin Sibeliuksen sävellyksistä On hanget korkeat nietokset, Souda, souda sinisorsa, Vesipisaroita, Kuusi ja lisäksi joitain virsiä ja kuoroteoksia. Koska näytelmää esitettiin useis-

sa kohteissa, soittimiksi valikoituivat viulu, huilu, kantelet, laattasoittimet ja erilaiset perkussiosoitimet, joiden avulla luotiin äänimaisemia. Toteutuksessa käytettiin helposti liikuteltavia lavasteita ja diaprojektorioita. Emilia Marjasen mielestä lapset ymmärsivät projektin aikana tiimin ja yhteistyön merkityksen ja kasvoivat jokainen omassa roolissaan kantamaan vastuuta. Opettajan ja oppilaiden välinen suhde syveni paljon. Ja lapsista kehittyi tietysti varsinaisia Sibeliuksen asiantuntijoita.

Sekä Karhos että Marjanen toivat esille, että Sinfonia-Lahden konsertit, juhluvuodenkin tallentuvat pienellä viiveellä classiclive.com- kanavalle ja ovat opettajien käytettävissä. Osa opettajista käyttää tätä mahdollisuutta paljonkin. Sibeliuksesta on pidetty luokissa teemapäiviä, ja Karhoksen pojan luokassa jopa pistarit.

”Kuusi ei kuulostaa Sibeliuksen sävellykseltä”

Varhaiskasvatuksen puolella Sibeliuksen 150-juhlavuotta on toteutettu päiväkotikohtaisesti. Jotkut päiväkodit ovat osallistuneet koululaisten tekemiin näytelmiin ja tapahtumiin. Toisissa päiväkodeissa Sibeliuksen tuotanto on ollut mukana musiikkikasvatuksessa ja kevätjuhlissa. Joulukuun 8. päivän juhlallisuuksia vietetään useissa päiväkodeissa. Lahden keskustan alueen varhaiskasvatuspalvelut järjestivät 1.9.2015 Vesijärven maisemissa perheille suunnatun ”Sibeliuksen piknikin.” Pikku-Vesijärven maisemiin oli suunniteltu toiminnallisia tapahtumia. Jokaisella tapahtumapaikalla lapsille ja perheille esitettiin Sibeliuksen aiheinen kysymys ja vastaukset sai käydä tarkistamassa kierrettyään kaikki tapahtumapaikat.

Muutamit tapahtumapaikoista oli suunniteltu vain kysymyksen osalta Sibeliuksen teemaisiksi. Yhdellä pisteellä oli hyödynnetty Sibeliuksen monumentin muotoa. Putkiin sai heittää kiviä, ja kuunnella ääniä. Pyykkinaruille oli ripustettu sukkahousuja ja sukkia nuottien tavoin, ja puiden runkoihin tehtiin nuottiviivastoja värikkäistä langoista. ”Ihan helppo kysymys oli se Ruotsi-landia, Finlandia ja Norjalandia. Mutta ”Kuusi” ei kuulosta Sibeliuksen sävellykseltä”, kertoo 7-vuotias Touko kieroksen jälkeen.

JaSeSoi ry:n 30-vuotisjuhlaseminaari

Keravalla (Keravan yhteiskoulu, Aleksis Kiven tie 18)

lauantai 14.11.2015 klo 10.00 - sunnuntai 15.11. klo 16.00

Ohjelmassa mm. avajaiset, työpajat, Das Collectif – tanssiryhmän konsertti, yhdistyksen syyskokous, iltajuhla ja jami! Lauantai-illan päättää JuuriDixie, joka saa kuulijoiden sukat jalassa pyörimään hulvattomin dixie-/second-line sovituksineen!
Näitä juhlia ei kannata missata!

Työpajojen kouluttajat:

Lenka Pospíšilová, Tsekki

Ilmeikäs ja hurmaava Orff-pedagogi ja kouluttaja, jonka mielikuvitukselliset opetusprosessit ei varmasti jätä ketään kylmäksi! Opettaa musiikin didaktiikkaa Charles University of Praguessa. On esiintynyt useasti ympäri Eurooppaa lapsiryhmien kanssa. Tekee yleisökasvatus- ja yhteistyössä Prahan Filharmonikkojen kanssa. On erittäin kysytty Orff- kouluttaja ympäri maailmaa, mm. AOSA 2014, VOSA 2015.

Irina Pauls, Saksa

Koreografi ja ohjaaja, on opettanut nykytanssia, tanssipedagogiikkaa ja tanssiteatteria sekä Saksassa että ulkomailla. Hän on toiminut lisäksi mm. Altenburgin kaupunginteatterin ja Leipzigin tanssiteatterin taiteellisenä johtajana ja ollut vierailevana koreografina useissa Saksan teattereissa. Vuodesta 2010 lähtien hän on työskennellyt freelance-koreografina/ohjaajana ja opettanut Carl Orff -Instituutissa ja Leipzigin musiikkikorkeakoulussa. www.irinapauls.de

Florian Müller, Itävalta

Lyömäsoittaja ja perkussionisti Florian Müller on monipuolinen muusikko, jonka osaaminen ulottuu varhaisbarokista minimalismiin ja jazzista vapaaseen improvisaatioon. Hän toimii lyömäsoitin-opettajana Salzburgin Carl Orff - Instituutissa sekä lyömäsoitinopettajien aineryhmän vastaavana opettajana Musikum - musiikkiopistossa.

Das Collectif, Itävalta

Vuonna 2007 Salzburgin Carl Orff -Instituutissa perustetun performanssiryhmä Das Collectifin tanssijat ovat paitsi tanssijoita, myös musiikillisia moniosajia, jotka tanssin lomassa keskittyvät samanaikaisesti puheeseen, lauluun ja soittoon. Ryhmän jäseniä yhdistää Orff -pedagogiikka, jonka myötä sen työskentely luonnollisesti keskittynyt musiikin, tanssin ja puheen yhdistämiseen.

Hinta: 120€ jäsenet / 150€ muut
Ilmoittautumiset 31.10.2015 mennessä osoitteeseen:
pi.yli-penttila@jasesoi.com

Paikkoja rajoitetusti!

Vuonna 2007 Salzburgin Carl Orff -Instituutissa perustettu performanssiryhmä Das Collectif vierailee JaSeSoi ry:n juhlaseminaarissa.

Kokouskutsu

JaSeSoi ry:n sääntömääräinen syyskokous

su 15.11.2015 klo 12

**Keravan yhteiskoulu, Aleksis Kiven tie 18,
Kerava**

Tervetuloa!

JaSeSoi ry:n hallitus

Kokouskutsu

JaSeSoi ry:n sääntömääräinen kevätkokous

RytmiKSen yhteydessä

pe 18.3.2016 klo 20.30

Seurakuntaopisto, Järvenpää

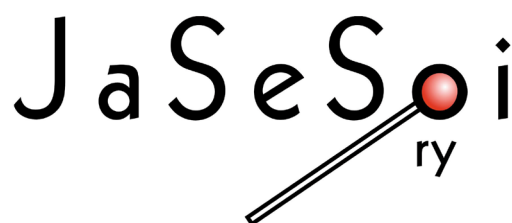
Tervetuloa!

JaSeSoi ry:n hallitus

RytmiS 2016

18.-20.3.

Seurakuntaopisto, Järvenpää

RytmiS on JaSeSoi ry:n monipuolinen, virkistävä ja virikkeitä antava koulutustapahtuma.

Työpajoissa heittäydytään musisoimaan, liikkumaan ja laulamaan huippupedagogien johdolla.

RytmiS järjestetään 30. kerran. Kurssi soveltuu kaikille musiikkia työssään käyttäville.

RytmiS 2016

Kouluttajat

Estêvão Marques, Brasilia

Lusikallinen Brasiliaa

Merzi Rajala

Improvisaatio kuorossa

Elisa Seppänen

Soita ja sovela

Hinnat:

JaSeSoi ry:n jäsenet	275 €
Muut	299 €
Opiskelijat	240 €

Ilmoittautuminen:

www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

Lisätietoja:

www.jasesoi.org tai johanna.hallikainen@jasesoi.com

RytmiS 2016 kouluttajat

18.-20.3.2016

Seurakuntaopisto, Järvenpää

**Estêvão Marques,
Brasilia**

**"Lusikallinen
Brasilaa"**

1. Session: Mirabolâncias

This is a meeting with the child's world of Brazilian popular culture. Songs, dances and rhythms that are used in commemorative celebrations on the streets are reinvented and brought to the classroom. Let's explore Brazilian percussion, musical and dancing games and melodies that tell stories.

2. Session: Colherim

Let's play the spoons using our whole body as a musical instrument. We will experience techniques of traditional percussive spoons developed in various cultures and adapt them to different musical styles. Bon appétit!

Estêvão Marques is a performer, teacher and educator deeply rooted in Brazilian folk tradition, combining song, musical instruments, dance and stories in new and imaginative ways. A graduate of and teacher in the prestigious San Francisco International Orff Course. Estêvão has shared his knowledge of Brazilian children's games, music and his own playful pedagogy in courses in Brazil, Argentina, Uruguay, Italy, Spain, Turkey, Holland, Norway, Taiwan and Thailand.

Merzi Rajala

”Improvisaatio kuorossa”

Tule kokeilemaan lauluimprovisaatiota rennoissa ja mukavissa puitteissa. Teemme pieniä improvisaatioharjoituksia, tutustumme vocal painting -merkkikieleen sekä luomme yhdessä musiikkia lennosta.

Porvoolainen Merzi Rajala on koulutukseltaan sekä rytmimusiikin laulupedagogi, että musiikkipedagogi, pääaineenaan klassinen kuoronjohto. Hänet tunnetaan pitkän pedagogityönsä lisäksi myös teatterikapellimestarina, arvostettuna rytmimusiikin ja capella -sovittajana sekä säveltäjänä. Laulajana hän on omimmillaan lauluyhtyeissä ja maailmanmusiikin parissa, josta hänellä on pitkä kokemus mm. kansainvälisesti tunnetussa Adiemus-kokoonpanon riveissä. Tällä hetkellä Merzi opiskelee Sibelius-Akatemian maailmanmusiikin maisteriohjelmassa sekä kuoroimprovisaatiota (Royal Academy of Music, Tanska) professori Jim Daus Hjernoen ohjauksessa.

Elisa Seppänen

”Soita ja sovela!”

Miten sovitan musiikillista materiaalia opetuksen virrassa? Elisan opetuksessa sovitellaan musiikki- ja liikeharjoituksia soivaksi teokseksi!

Elisa Seppänen on nuori suomalainen musiikkikasvattaja, joka on perehtynyt Orff-pedagogiikkaan myös ulkomailla, suorittaen San Franciscossa Orff-kurssit I-III, sekä Salzburgissa Orff-Instituutissa erikoistumisopinnot (Advanced studies in music and dance Orff-Schulwerk). Tällä hetkellä Elisa on pienen tytön kotiäiti sekä freelance-pedagogi.

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwerk Association of Finland

Yleistä

- vapaan musiikkikasvatuksen yhdistys
- perustettu vuonna 1993 jatkamaan Musisoi ry:n vuonna 1985 aloittamaa musiikkikasvatustyötä
- edistää ja seuraa Orff-pedagogista musiikkikasvatusta Suomessa Orff-Schulwerk Forum Salzburgin valtuuttamana
- järjestää koulutuksia, joiden tarkoituksena on tukea osallistujan omaa pedagogista kasvua, hyvinvointia ja työssä jaksamista

Jäsenyys yhdistyksessä

- jäseniksi voivat liittyä kaikki musiikkikasvatuksesta kiinnostuneet henkilöt ja yhteisöt
- jäseniä yhdistää kiinnostus Orff-pedagogiikkaan ja sen tarjoaman luovan kasvatusnäkömyksen soveltaminen musiikkikasvatustyössä

Hallinto

- päätösvaltaa käyttää sääntömääräiset vuosikokoukset
- hallitus (7-12 jäsentä) sekä puheenjohtaja valitaan syyskokouksessa kahdeksi vuodeksi kerrallaan

Puheenjohtaja

Juuso Kauppinen (juuso.kauppinen@jasesoi.com)

Muu hallitus

etunimi.sukunimi@jasesoi.com

Taphtumat

RytmiS

Monipuolinen, virkistävä ja virikkeitä antava viikonloppukurssi, jonka työpajoissa heittäydytään musisoimaan, liikkumaan ja laulamaan huippupedagogien johdolla

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma – Orff-kurssit I - II - III – lopputyöseminaari

Musiikkipedagoginen, opintojaksolta toiselle etenevä ja syvenevä koulutuskokonaisuus, jossa syvennyttään Orff-pedagogisen lähestymistavan kautta musiikkikasvatukseen. Koulutuksen viimeinen jakso on pedagogista kasvua reflektoiva lopputyöseminaari. Koulutuksen laajuus on 20 opintopistettä.

Mitä tehdä musatunneilla!

2-3 päivää kestävä kurssi, joka täydentää JaSeSoin muita kursseja. Kurssilla on vuosittain vaihtuva sisältö, jonka lähtökohtana on tietty pedagoginen ja/tai musiikillinen näkökulma.

International World Village – Maailmankylä

Luonnonläheinen ja yhteisöllinen matka opettajuuteen.

SyysSeSoi

Jäsenille ilmainen koulutustapahtuma, joka kokoaa jäsenistön vuosikokoukseen. Tarjoaa jäsenistölleen mahdollisuuden toimia kouluttajana.

Soittajaiset

2-3 kertaa vuodessa on vapaamuotoinen yhteissoittokokoon-tuminen. Tapahtuma pyritään järjestämään maksuttomana jäsenpalveluna.

Kansainvälinen toiminta

- toimii yhteistyössä Carl Orff -säätiön ja Orff-Instituutin kanssa
- on yhteydessä muiden Orff-yhdistysten kanssa mm. osallistumalla vuosittaiseen kansainväliseen Orff Forum -tapaamiseen Salzburgissa ja USA:n Orff-yhdistyksen AOSA:n tapahtumaan
- on mukana yhteispohjoismaisessa Nordic Light -hankeessa.

Tiedotus

- julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää JaSeSoi Journal -lehteä
- jäsenistöä tiedotetaan sähköpostitse, nettisivuilla sekä sosiaalisessa mediassa
- ylläpitää www.jasesoi.org -kotisivuja ja tiedottaa toiminnastaan kasvatus- ja musiikkialan eri oppilaitoksia.

Soittimisto

- omaan koulutuskäyttöön laaja Orff-soittimisto.

Jäsenpalvelut

- koulutuslennuksen RytmikSestä
- koulutuslennuksen Musiikkipedagogiikan koulutusohjelmasta
- koulutuslennuksen Maailmankylästä
- ilmaisen koulutuksen SyysSeSoissa
- ilmaisen koulutuksen Soittajaisissa
- JaSeSoi Journal -jäsenlehden kahdesti vuodessa
- Orff-käsikirjaston käyttöoikeuden
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- kansainvälisiä yhteyksiä
- koulutuskalenterin, jossa on alan kotimaisia ja kansainvälisiä kursseja

Koulutuksia kaikille musiikkia työssään käyttäville

JaSeSoi ry:n 30-v. Juhlaseminaari

14.-15.11.2015, Kerava

Juhlitaan yhdistyksen 30-vuotista taivalta! Ohjelmassa mm. työpajoja, konsertteja, juhlabuffet ja iltajuhla.

Juhlakonsertti: Tanssi- ja musiikkiryhmä Das Collectif, Orff-Instituutti Salzburg.

Avaus: Terhi Oksanen, Soili Perkiö, Elisa Seppänen

Työpajat:

Lenka Pospíšilová, Praha, *Virtaava Orff-prosessi*

Irina Pauls (tanssi) Leipzig ja Florian Müller (perkussiot)

Salzburg, *Musiikin ja liikkeen yhteys*

RytmiS 18.-20.3.2016

Seurakuntaopisto, Järvenpää

Monipuolinen viikonlopun tiiviskurssi.

Kouluttajat:

Estêvão Marques, Brasilia: *Lusikallinen Brasiliaa*

Merzi Rajala: *Improvisaatio kuorossa*

Elisa Seppänen: *Soita ja sovela*

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma

Seurakuntaopisto, Järvenpää

LoppiS- lopputyöseminaari

6.-7.6.2016

Orff-kurssit I, II ja III

7.-12.6.2016

Kolmena eri vuonna jaksolta toiselle etenevä ja syvenevä monipuolisen musiikkikasvatuksen kurssikokonaisuus.

Kouluttajat: Sofia Lopez-Ibor, Espanja/USA, Markku

Kaikkonen, Terhi Oksanen, Soili Perkiö, Elisa Seppänen

Teemakurssi "Blue is the Sea" 13.-15.6.2016

Seurakuntaopisto, Järvenpää

Taideintegraatio opetuksessa. Ideoita kuvan, musiikin ja liikkeen yhdistämiseen. Opetuskieli englanti.

Kouluttajat: Sofia Lopez-Ibor, Espanja/USA ja Tiina

Kekäläinen

XVIII International World Village - Maailmankylä

31.7.-5.8.2016, Hotelli Keurusselkä, Keuruu

Maailmankylä on luonnonläheinen, yhteisöllinen ja musiikkipedagoginen matka opettajuuteen. Opetuskielenä englanti. Useita kouluttajia mm. Jackeline Rago, Venezuela/USA ja Soili Perkiö

Soittajaiset (seuraa tiedotusta Facebookissa)

Vapaamuotoista jammailua. Kaikki ovat tapahtumaan tervetulleita!

Muutokset mahdollisia. Seuraa tiedotusta yhdistyksen nettisivuilla www.jasesoi.org sekä Facebook-sivulla ja -ryhmässä.

Tervetuloa kursseille!

JaSeSoi
ry

Tapahtumatiedote
2015-2016

